

ревалъ Стаматовъ, ти си го писалъ, **никакво правосъдие не признаваме и не искаме да знаемъ** отъ тебе ще искаме удовлетворение и му изгърбелъ по войнишки една „морда“ по лицето. Г-нъ Гуневъ смирено имъ казалъ: „зъ съмъ на разположението ви, правете каквото искате“.

Тукъ се почна ожесточена борба: единия „герой“ не може да свари да бие съ стола по главата г-на Гунева, а другия — съ шашката по правилата на фехтованието съ началъ къдѣто завърне. Началника на станцията възмутенъ отъ постъжката на „героитѣ“ имъ забѣлявалъ, че това не е достойно отъ тѣхна страна да се саморазправятъ по такъвъ нихаленъ начинъ, обаче последния се видѣлъ на тѣсно, когато единия отъ „героитѣ“ го изпусвалъ, на даже замахналъ да го удари. Тукъ г-нъ Гуневъ билъ съвѣтъмъ беззащитенъ, и, ако не е билъ стола, съ който единия отъ „героитѣ“ го билъ по главата, то той би билъ разсѣченъ на двѣ части. Тъкмо когато Атанасовъ замахналъ съ боевата си шашка да му разсѣче главата, той съ дѣвената си ръка отблъсналъ удара, но въ замѣна на това пѣкъ видѣлъ малкия си прѣстъ съ половината отъ длънъта си на земята. Г-нъ Гуневъ, жертва на „героитѣ“, които отъ страхъ поради многостовото народъ, натрупанъ около кафенето, е излѣзалъ подирѣ имъ съвършено хлѣднокръвенъ, цанналъ единия съ кърватата и ризсена ръка, говорещъ: „наситни кръволоци, не се наситихте на кръвъ въ Дуранъ-Кулакъ и Шабла, на Ви още кръвъ!...“ доволни бждете кръволоци“.

Слѣдъ това, г-нъ Гуневъ съ свойствената си мъжественостъ, одувилъ си разсечената ръка и самъ съ олимпийско спокойствие е отишълъ въ аптеката на г-нъ А. Муцева, къдѣто тутакси се прѣтекли двамата лѣкари г. г. Цаневъ и Юрдановъ съ медицински фелдшеръ и му дали първо помощъ. А ридаритѣ на Донъ-Кихота?—До „Шадраванската“ площаць се качватъ на единъ фойтонъ и отлѣтватъ въ казармата, гдѣто по „Кавалерски“ рапортирали на Началникѣтѣ си за извършения си Донъ-Кихотски „подвигъ“ и се самоарестовали! Слѣдъ което казармата била обкржжена съ цѣлъ дивизионъ войници прѣзъ ноца, за да пазятъ героитѣ отъ развѣлнуванитѣ граждани.

И защо е била разиграна цѣлата тази трагедия? — За туй, защото вѣстника ни е приелъ, мимо знанието на г-нъ Гунева даже, да хроникира единъ свършенъ фактъ изъ живота на офицерската вандалщина. Редакцията ни никой нкът не е имала смѣлостта да дава мѣсто на неprovѣрени факти, и, ако изложението въ това антрефиле, което толкова много опиянило „офицерската честь“, е лишено отъ основания, защо „героитѣ“ на инцидента не са изкали удовлетворение по установения редъ? Или тѣ мислятъ, че произволитѣ и прѣткпленията имъ да оставатъ ненаказани и охманията и риданията на нещастнитѣ Български чада — войницитѣ въ казармитѣ — „Гласъ въниющъ?“ Това не показва ли още единъ лишенъ нкът, чо въ главата на повѣчето наши офицери се е загнѣздила мисълъта, че могатъ да трѣнятъ Българскитѣ граждани безъ всекакви причини и безъ да бждатъ наказвани ? ? ? !

Власть имѣющитѣ нѣматъ ли намѣренне да турятъ край на тия гнусни произволи, на гая вандалщина? . . . о кога Българино, ще търпишъ тия биседи на милитаризма да се гаврятъ съ живота ти? До кога и до кога? . . . Слѣдъ хляди жертви ли??...

Въ редакцията ни има свѣдения, че тоя устроентъ комплотъ е билъ устройванъ отъ

„героитѣ“ отъ прѣди нѣколко дена, за който сега нѣма да говоримъ нищо, за да не прѣчимъ на почнатото вече слѣдствие отъ военния слѣдователъ? Иончевъ

ЗАКОНЪ БОЖИ КАТО ЗАДЪЖИТЕЛЕНЪ И СЕРИОЗЕНЪ ПРѢДМЕТЪ.

Въ Франция до 1880 год. въручението бѣше задължителенъ прѣдметъ, както въ основнитѣ така и въ срѣзнитѣ училища; отпослѣ бѣ изхвърленъ изъ училищната програма. Не се минаха обаче 15 години и Французитѣ видѣха, че безвѣрното почва да поклона правевенността и че това зло грози да погуби дори цѣлото общество, та въ 1895 год. министерскитѣ свѣтъ взимъ рѣшението на ново да се введе Законъ Божий и Християнския Моралъ като задължителенъ прѣдметъ въ училищата.

Това нека послужи за наиздание на тия г-та наши български учители, които въ време на урокъ по Законъ Божий намиратъ за добръ, да чертаятъ займунски черепи по чернитѣ училищни табли и ги сравняватъ съ челоушкия, за Соломона, че билъ развратенъ, за Христа, че билъ простъ съртенъ и тѣмъ подобни . . .

Щомъ гледате така лекомислено на сериознитѣ нѣща, то тогава да не ни е мъчно, гдѣто отъ дель на дель злото взема все по широки и по широки размѣри.

Съзнаваме, че има и други, социални причини, но поне ние да го не ускоряваме, ако не можемъ така лесно да го спремъ.

МЪСТНИ

По случай нещастното прикѣчение което споделя **Н. Ц. Височество Князътъ**, мѣстното кметство е отпавило сърадвателна телеграма и е получило отговоръ.

Ето и самитѣ телеграми:

Добричь

Прѣсѣдателю Градската Комисия Касабову.

Н. Ц. Височество благодаря Васъ и Добричскитѣ граждани за съчувствието.

(пол.) Флигелъ Адютантъ Полковникъ Марковъ.

Подадената отъ Кметството.

Ссоя

Двореца Негозо Царско Височество Княза.

Случката съ коня на единъ отъ адютантитѣ на **Ваше Царско Височество**, който конъ паднаше и прѣскачиль каляската на **Ваше Царско Ви очес во**, се разнесе като молния, но благодарение, че провидението **Ви** избавило за честта на България отъ всекаква напастъ, прѣдавамъ моитѣ и на Добричскитѣ граждани благодарности и съчувствия за благополучното избавяние **Ваше Царско Височество** отъ явна погибель. Дано милостивий Богъ винаги закриля Господаря на България за Нейното щастие и Величие.
М 2566.

г. Добричь 27 Апрель 1902 г.

(Под.) Прѣсѣдатель: Касабовъ

Получихме положителни свѣдения, какво Секретаря на Окол. ни Началникъ, като поканяль нѣкой отъ Общин. Кметове да съставятъ прогресивни бюри изъ Околинъта, комуто Кметовѣтѣ като отказали, той за да ладе по голѣма тѣжестъ за себѣ си изъ казалъ: „знайте това е официално распорѣждане“. Ний, ако и да расчитаме на пѣлно на лицата, които ни съобщиха това, обаче не можемъ отъ да не напомнимъ на Г-на Окол. Началникъ това обстоятелство и го доломимъ, ако самъ той не е давалъ подобна заповѣдь на секретаря си, да разузнай това което се върши отъ повѣдомственитѣ му въ дър. учреждения, защото никакъ всекъ ще си състави понятие, че заповѣдта е неговъ, а той върши говано заповѣдь евише по нѣкой конфидициално При това трѣбва да се знае, че подобни бюра се сформироватъ въ действителностъ, но не когато една партия е на власть и чрѣзъ Общ. Кметове, но тогава когато е вънъ отъ властятъ та въ бюрата да влизатъ исклучително съзнателни избиратели, а не такива, които справедливо може да се нарекатъ службогонци. Ако за въ бждеще,

тия официалности се повтарятъ, ний ще ги хроникираме, за да се знае отъ всички, по какъвъ начинъ се иска на власть имѣющитѣ да си съставятъ партийни бюра, ако и на гила почва . . .

Туристие Дружество се състави и въ градътѣ ни, извлечение отъ уставѣтѣ на което се получи въ редакцията ни, за увѣствяване, тоя обаче ще сторимъ въ единъ отъ близкитѣ си броеве защото въ сегашнитѣ брой не остана мѣсто.

Отъ с **Мансѣрово** ни пишатъ, че сирѣмъ занасния ефрейторъ **Ив. Петровъ**, било постѣвлявалъ нѣкакво си анонимно писмо до Командира на 4-и приморски полкъ, върху когото се хвърляхъ разни подозрения за присвоивание нинели и боутуни. Отъ раслѣдванието обаче се узнало, че писача на писмото билъ безвѣстенъ кавѣтникъ, за което Петровъ притежава официално сега писмо по № 851 отъ 4-й винатий, че е чистъ въ случая и неопороченъ.

Като е дума за анонимни писма, желателно би било, всекога власть имѣющитѣ да правятъ винаги раслѣдванията си по новотъ такива писма негласно, защото всекъ има свое честолубие и челоуѣческо достоинство . . .

Отъ с. **Богданово**, Г-нъ Д. Г. Н. ни писратилъ за публикуване, едно негово мѣсто „за жъркати по прикриванние кражбитѣ на разнитѣ едри и дробни добитци“, които избобтвуватъ изъ околинъта ни. На съ ни радва явнието, че и самитѣ селяни земледѣлци, разбираче отъ мекушаво правителство, нищо не може учаква, за туй ще му дадемъ мѣсто въ единъ отъ близкитѣ си броеве. Мѣркитѣ които презлага г-нъ Д. Г. Н. ако и да ни се вижатъ слаби, обаче възможно е отъ практическа страна, да излѣзатъ сполучливи и се уграничатъ кражбитѣ.

И бившия ни **Главенъ Бириниъ А. Несторовъ** се обвинявалъ въ злоупотребиение на около 4840 л. отъ тютюневи банделери; расказватъ, че билъ вече задувенъ и арестованъ въ Куртъ Бунар отъ ежд власти. Чуното е тука, че земния Гласъ на Несторова Д. Повевъ съ когото голковъ кореспондираше и се хвалеше, както е известно съ провени въ кражба на марки, а намия Несторовъ се провинява въ Банделери . . . И тоя челоуѣкъ имаше претенцията да бжде возителъ на нѣкакво си реформаторско движение . . . Съжелявамъ само въ случая, гдѣто г. Р. Петровъ, ако е върнъ твърдението на Несторова че кореспондиралъ съ него и го ималъ за голѣма птица изъ Делнормана

Отъ страна на г-нъ **Гунева**, сме утѣлено мощени, да изкажемъ публично неговата сърдечна благодарностъ, къмъ всички добри и челоуѣколюбиви Г. Г. Добричанки и Добричани, безъ разлика на вѣра, народностъ и партия, му поднесома по случай постигнатото по нещастие своитѣ собелъзования, а — скръдания за избавление отъ явната смъртъ.

Така също сме утѣлено мощени да изкажемъ неговата благодарностъ и къмъ Г. Г. Лѣкаритѣ Цаневъ и Юрдановъ, които тѣ грижливо са гдѣрали за неговото по скороршно оздравяние.

Ухминалъ са билъ нашия прососанникъ Мировий Скъля Иванъ Медаровъ, по случай нещастиято което споделя Г-нъ Гунева. Нештѣстий и той има лице да държи везитѣ на Темида. Нашето прѣзрзие къмъ подобенъ родъ ухваленци: когато дѣлоя градъ бе разтровоженъ и търсине случай за отмъщение къмъ „героитѣ“ само той, единствения бе, да се гитпашъ изъ кафенетатъ:

Положението на Г-нъ **Гунева** за сега ако и да е лошо, но споредъ Лѣкаритѣтѣ утѣрени, не е безнадежи . Операцията му се извърши много благополучно отъ Г. Г. Лѣкаритѣ Цаневъ и Юрдановъ, които гвѣрятъ, че слѣдъ оздравянието му ако и трудно, може да държи перото

Ажманни слухове. Нѣкои заинтересовани личности възбудвани отъ наръняваннето на сътрудника ни Г-нъ Гунева, пусятъ слухове че вѣстника ни щѣтъ да прѣстави да излиза Ний заляваме, че даже въ случая, че умрѣше отъ емъртвеноститѣ рани, вѣстника ни пакъ щѣтъ да продължава да излиза най редовно, както и излизатъ и до сега

При това язваме, че въ редакционния комитетъ на вѣстника ни влизатъ достатѣкни интелигентни сили, въ числото на които — нѣколко занасни оевцери.

Обща хроника.

Писатъ ни отъ София: Тукъ вече всички очакватъ скорошното провъзвигане на кабинетътъ. Огношенията на князьтъ сирамо днешнитъ му съвѣтници сж толкова оптегнати, невиннието му къмъ тѣхъ тѣй публично се излиза, щото очевидитъ и тия, които иматъ възможностъ да знаятъ на какви унижения сж изложени нашитъ министри, не могатъ да се чудятъ, да си обяснятъ още тѣхното стоение на чело на управлението. Азъ ще Ви съобща само нѣколко факта, за да си съставите колко плачевно положението на днешнитъ ни управници, които като опозиция не пропуснаха нито единъ брой отъ свои вѣстникъ отъ да не изплатятъ нѣкои глупости, да оронятъ прѣстижа на мѣгатъ, на които днесъ стоятъ. И тѣй: — министритъ съ мѣсеца книза не приема на докладъ, макаръ тѣ често смиренопоклонно и да му се молятъ за това съ писъмца. Докладитъ имъ се връщатъ често съ най-оскърбителни, а въ нѣкои случаи съ доста доховити резолюции, като една положена върху докладътъ за уволнението на Д-ръ Ораховацъ. За тия работи хората около князата и другата страна разправятъ тукъ публично единитъ съ подирателски тонъ, осмивайки днешнитъ управници, които до като не бѣха на тая постъ не знаяха да уварятъ честитъ и прѣстижитъ му, — другитъ съ сжелевия за разбитъ надѣжди, съ заплашваная, съ напомнания на лемскитъ шестета, Рейни и др. Кой кого обаче ще улаше това, вървамъ не Ви интересува—нека се пжржатъ въ маслото си. Важното въ случая е, че най-голтмото несъгласие мѣжду кабинетътъ и короната за сега сж въпроситъ на външната политика. Ангажиментитъ, които Давевъ е направилъ въ Руссия, неговата прѣказаностъ по-много въпроси трѣтирани тамъ свършено не се одобряватъ отъ двореца. Даже, говорѣха тукъ, че за тия работи кабинетътъ е шѣлъ да бѣде въ оставка още прѣди отварянето на камарата. По въпроситъ на Фирмилиана, князьтъ поддържа напълно Вазарха, когато Давевъ е прибързалъ да направи голѣми ангажименти по него въ Руссия, макаръ не толкова официално. При речта на Мишевъ, въ денитъ на юбилей, когато г. Мишевъ документално доказваше заинтересоваността на една отъ великитъ сили за прѣмахванието на ехзархата отъ Цариградъ на самостоятелнитъ и постжани на ржкополагането на Фирмилиана, направени въ София и Цариградъ и за голѣмитъ нещастия, които би постигнали българскитъ интереси ако това би се осжществило, князьтъ, къмъ когото бѣха устремени погледитъ на всички прѣсѣтвующи, климни два-три пѣти съ глава въ пакъ на съгласие.

А посѣвния му протестъ и неудобрение на политиката, която Руссия днесъ за днесъ вържи сирамо насъ, бѣ въ недопущането на генералъ Николаева да присжтствува на обѣтъ даденъ въ честъ на депутацията отъ руския консулъ Зановшева въ Цариградъ. По въ въпросъ съ вѣстницитъ въронитоце пишатъ, щото отказатъ макаръ направенъ най дучно, даде много ясно да се разбере, че двореца, поне по тоя въпросъ, върви единодушно въ желанията народни. Отъ оитъ се знай, че княза щомъ влѣзе въ коалицитъ съ министритъ не ги държи и че сегашнитъ управници отъ би се освободили отъ тѣжката обязаностъ и направляватъ сѣдбинитъ на българския народъ, ако въпроситъ за двѣ годишенъ вече не-опранъ бюджетъ не стоеше отворенъ и похотѣ ми думата, че сѣдѣ като въпроситъ за бюджета бѣде свършенъ, знайтъ, че и днитъ сегашнитъ управници ще се свършатъ, а до това—до вижданне . . .

Споредъ положителнитъ ни софийски свѣдѣния въ народното събрание, сега за сега се числятъ 75 народни прѣдставители примѣкащи на прогресивната партия. При гласуваное-избирание бюро, задно съ прогресиститъ гласували 12 турци и 12 земледѣлци. Съ една цѣлъ и зашто тия двѣ групи, сж полкрѣпни и не оставиха да рухнатъ прогресиститъ отъ въ първото засѣдание е нещвѣтно; но това, което се знае е, че тия групи не сж анжирани по никакъвъ начинъ да поддържатъ правителството, за което най-близкото бѣдже имъ показе.

Прѣдполагаемото каспране на 8 народни

прѣдставители (петима народници, единъ стамболонисъ и двама радослависта) ще остане само въ главитъ на прогресиститъ; тѣй като, ако има въ сегашното народно събрание да се касиратъ избранитъ прѣдставители тѣ сж прогресивнитъ вроде Куртъ-Бунарскитъ, Софийскитъ градски и др. подобни. Затуй, при това си положение прогресиститъ не ще посмѣятъ да касиратъ законно избранитъ за да се не струна на тѣхната глава, това което замислитъ; защото, ако турцитъ и 12 тѣ земледѣлци слѣдъ гѣхнитъ отвърдени избори обрѣнатъ аметитъ, прогресиститъ, едва ли ще останатъ съ 45 души депутати, изборитъ на които сж ноенерочни . . .

Внесено е прѣдложение за продължаване срока съ още петъ години, прѣдвиденъ въ закона за замѣняване турекитъ документи (ташии) за пра о собственостъ — съ крепостни актове. Ний мислямъ, че народното събрание ще постанови да се узакони това справедливо и основателно приложение, подбѣриено отъ нужното число народни прѣдставители, защото земледѣлцитъ на 100—10 не сж се снабдили съ крепостни актове, едно по причина на късия срокъ, друго по причина на грозната финансова криза, която върдува отъ 3—4 год.; та грѣшно ще бѣде и не лостолѣбно, да се подхвърлятъ земледѣлцитъ на тежката глоба 5 на сто отъ стойността на недвижими имотъ, защото до сега не сж си промѣнили турекитъ ташии, или же не сж се снабдили съ крепостни актове по лавностъ.

За това умоляваме всички народни прѣдставители отъ Варненския окръгъ, да настоятъ за по-скорошното узаконяване на внесеного вече прѣдложение, за да не страдатъ земледѣлцитъ и др. български граждани, които въ сегашно време иматъ негармални здѣлки.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ.

VII засѣдание 1 й Май 1902 година.

Засѣданието се откри въ 2 1/2 ч. въ присжтетрието на 178 депутати и подъ прѣдѣтелството на г. Ат. Франга, който събщи, че угрѣ ще има молебень по случай именина денъ на прѣстолонаследника, и покани нар. прѣдставители да присжтствуватъ въ църквата.

Разисквания по отговора на тронното слово.

М. Такевъ прѣди да влезе въ разискванията, моли правителството да обяви своята вътрѣшна, външна и финансова политика, като министръ прѣдѣтателя каже, ще се ръководи ли кабинетътъ отъ политиката на коалиционното министерство, или ще слѣдва програмата на партията си.

Мин. прѣдѣтателя г. Д-ръ Давевъ заявява, че кабинета ще води политиката, която е начертана въ програмата на прогресивно-либералната партия, а относително финансовитъ мѣроприятия казва, че ще се направи всичко, за да се избави страната отъ финансовото положение, като ще внесе наскоро нужнитъ за това мѣроприятия.

М. Такевъ казва, че настоящето правителство, макаръ и да е викало най-много противъ дохаждане на министерствата по волята на княза, но самото го е дошло по скжния начинъ и едва слѣдъ изборитъ е могло да каже, че изражението на народната воля е на негова страна, тѣй че народния суверенитетъ свъръмъ не е е спазенъ. Като минава на въпроса за изборитъ, оратора казва, че тѣ не сж станали при пълна свобода поне въ Пещерската околия, гдѣто насилията сж били голѣми, и даже побойщата конститирани съ единъ медицински актъ, който той прочете.

Въ вътрѣшното си управление, министерството скжко не е управлявало добрѣ, защото почти цѣлата администрация е промена. Така, уволнени сж били 16 управители и 7 души прѣмѣстени; уволнени сж били 108 окод. началници, 82 сж размѣстени, и 34 новоназначени; уволнени сж 66 полиц. приетави, 16 сж прѣмѣстени и 27 новоназначени. Общинското самоуправление свъръмъ не е спазено. Прѣдъ изборитъ почти всички общински съвѣти сж разтурени, а кмега на с. Бани е билъ уволненъ въ самото надвечерие на изборитъ, за да се замѣсти съ едно лице приятель на правителството.

Слѣдъ това г. Такевъ минава на изгълни-

телната властъ, и намира, че ти е извършила много несправедливи работи. Той осжжда въ остро изражени министра на земледѣлнето и търговията, за гдѣто е далъ на Кнзата коршата въ с. Куртово, и за гдѣто до сега нему сж дадени най хубавитъ мѣстности въ страната въ Евксенновградъ дворецъ, въ Калосеръ градина, въ Габровица и Чамъ-Кория хубави гори и пр.

По финансовото положение на страната оратора не иска да говори, защото министритъ сами още не сж проучили финансовитъ мѣроприятия, като не сж имали време да направятъ това поради изборитъ си обиколки, и защото народ. прѣдставителство до сега не знае нищо по тия мѣроприятия.

Той не желае да се бламира правителството, во добавя, че то е вече ставало негърнимо съ своето управление.

Даде се отиди.

Д-ръ Генадиевъ си заназва правото да говори въ илущето засѣдание понеже сега не билъ разположенъ, но желае да чуе отговора на министра на външнитъ работи по запитванито му за Фирмилиановия въпросъ.

Мин. Данъ е въ каза, че ще отговори, когато говори по отговора на тронното слово. Съгласенъ е г-нъ Генадиевъ да говори въ слѣдующето засѣдание, но това да не става прецедентъ.

Разискванията по отговора на тронното слово се отлагатъ.

Докладъ на избори.

Докладватъ се и се угвърждаватъ безъ разискване изборитъ въ слѣднитъ околии: Пловдивска, дѣто сж избрани г. г. Д. Петковъ и Т. Начевъ, Луковидска—Д. Христова и Г. Трионова, Габровска—Ир. Пенцовъ и Н. Рашевъ, П Разградска—Г. Бърджиевъ и Етемъ еовиди Хасановъ.

Запитвания

К. Калчевъ запитва министра на вътрѣшнитъ работи, знае ли, че Станижжкия окод. вечаиникъ неврѣно е донесълъ, какво общинския съвѣтъ на с. Праги е бламиралъ кмета, и министра го е уволнилъ.

Мин. Людскановъ отговаря, че е пратилъ прѣшката на Пловдивския окр. управителъ за разсѣдѣвание.

К. Калчевъ запитва скжния министръ, зашто още не е утвърдилъ протокола на Станижжкия общ. съвѣтъ, пратенъ му на 3-й Априлъ, и какво мисли да прави съ него.

Мин. Людскановъ отговаря, че делегиралъ Пловдив. управителъ да разсѣдѣва работата.

Кр. Мирски пита министра на правосѣднето, ще внесе ли законопроектъ за поданството, който е вече приготвенъ въ министерството.

Мин. Ал. Радевъ отговаря, че ще го внесе на есенъ.

Засѣданието се вдигна въ 5 1/2 часа.

Законопроекти

Нар. прѣдставителъ г. Янко Забуновъ е внесълъ законопроектъ за челяднитъ имоти.

в. „Вечерна Поща“.

ДОШИСКИ

До Почитаемата
Редакцията на в. „Добруджанецъ“.
Тукъ.

Молитъ почтаемата редакция, да даде мѣсто на настоящето ни писмо въ единъ отъ близкитъ броеве на уважаемия ни в. „Добруджанецъ“, като скжщеврѣменно я умоляваме да благоволи и отсеткин мѣсто по тия въпроси на посѣдующитъ отговори отъ заинтересованитъ.*)

„Политически развратъ“ било каза бивши въ града ни Кметъ Ташо Ивановъ, въ отговоритъ си на възванието на Д. Табаковъ, за гдѣто изнесалъ прѣдъ гражданитъ кирливитъ му ризи. Това, ако може спорѣтъ Таша и С-не да бѣде „политически развратъ“ отъ страна на Табакова, питаме Г-нъ Арсенева, какъвъ развратъ е отъ негова страна, като има безсрамното да пише и говори въ защита на Таша, прѣдъ факта, че косъма на леговия протеже Кметъ не чистъ?

*) Прѣдъ видъ, че повдигнатия въпросъ е отъ голѣмо значение за съгражданитъ ни, като даваме мѣсто на това писмо, обещаваме да публикуваме въ прилична форма всички посѣдующи отговори. В. Р.

Спорѣдъ на съобщението въ случая на г. Арсенева е категориченъ (политическа мафия) развръщане.

За да отърве гражданитѣ отъ заблужденіе, ако има такива, които могатъ да вѣрватъ още, че Ташо е членъ въ Градско Общинскитѣ съветки (това не се отнася до приближенитѣ Ташови приятели и родинци, защото тѣ и прѣдъ сѣдѣния приежда ще се приструватъ да не вѣрватъ, а ще продължаватъ да обвиняватъ и Комисия и Съдия, че не убитъ отъ общинско длъководство и счетоводство, само и само защото Бай Ташо е отъ партията нѣя), ще имъ изтъкнемъ слѣдующето курьозно обстоятелство. Съгражданина ни Иванъ Сарандовъ, бившии Пом. Кметъ, прѣдъ Комисията която провѣрва Ташовитѣ сметки, е далъ и подписалъ показания, че Бакалъ Османъ Бекіровъ на 2 Януарий 1902 год. въ Общ. Управление, въ негово и на Секретаря Ал. Тодоровъ присъствие, оставилъ на кметската маса подъл носеа на Таша 200 лева сребро, все петолевски, като казалъ: „Г-нъ Кметъ, тѣзи 200 лева, по случай замиваніето ми за гадкилькъ, подаривамъ на Общ. Управление за раздаване на бѣния въ града.“ Слѣвъ това Бекіровъ се обърналъ къмъ Пом. Кмета и Секретаря съ тѣзи думи: „Вий съдѣтели бъдете, че подаривамъ на Общината 1000 лева за градека вода и ще ги дамъ когато се почнатъ водопроводитѣ“. Слѣвъ отиваніето на Бакалъ Османъ отъ Общината, Ташо прибралъ 200 тѣхъ лева и турилъ въ чекмеджето на масата си, а на излизане отъ управленіето ги задяга въ дѣсба си.

Ал. Тодоровъ, бившии Секретарь, е далъ прѣдъ сѣщата Комисия показания собствено рѣчно написани въ сѣщата сметка.

Ташо пъкъ прѣдъ комисията е далъ показания, че никакви 200 лева отъ Бакалъ Османъ не получавалъ, нито пъкъ нѣщо знае за такива: разправи само за завѣщаніето на 1000 лева Г-нъ Ив. Сарандовъ, макаръ малолетнотенъ и малко, или никакъ не разбира отъ Общ. Счетоводство (каквито е Ташо), но като честенъ человекъ, възмутенъ отъ показанията на Таша за 200-тѣхъ лева, се хваналъ съ дѣлтѣ си рѣче за главата и казалъ прѣдъ Комисията: „Оледе Боже, азъ съмъ билъ помощникъ на крадецъ“. Въ една кръчма при нѣколко приятели Сарандовъ запиталъ Таша: „А бе ти какъ отричашъ, че си взелъ 200 лева поларькъ за Общината отъ Бакалъ Османъ; а бе това нали стана въ мое присъствие, хемъ все петолевски бѣха“. Но никакъвъ отговоръ не получили отъ Таша а възмутенъ станалъ и си излѣзълъ.

Питаме сега Г-нъ А. Арсенева, какво разбиране на общ. дѣлово стго, счетоводство и гражданность трѣбва на Комисията, която е натоварена да прѣглѣда Ташовитѣ сметки? Ташо, дали отъ нѣлно разбиране и гражданность увава сумата 200 лева или отъ какво? Но за Бога, прямо на въпроса, безъ адвокатлькъ. И прѣдъ тѣзи факти, Г-нъ Арсеневъ, ще имате ли люблестята да защитавате свои партизанскіи бившии Кметъ Ташо, и ще сѣмѣтате ли още съ Таша и съпартизанитѣ си, че на Табакова възвнанието е отъ „Политически развитъ“? Питаме и очакваме отговоръ.

Ако това не сторите, ще излѣземъ съ всичкитѣ подробности за маневритѣ, връвъ които бѣхте успѣли да издигнете Таша на Кметското мѣсто.

гр. Добричъ, Великъ-денъ 1902 г.

Група Граждани.

ОБЪВЛЕНИЕ.

Извѣства се на интересующитѣ, че се продава една къшла състояща отъ 40 екари нивы, къща, сая и пр. принадлежаща на покойнии Дмитръ П. Ковачевъ, находяща се въ селото Куруджа-къой, Добрическа Околия.

За споразумение до редакцията.

г. Добричъ, 25 Априлий 1902 год.

2—3

Съобщение.

Обръщаме вниманіето на заинтересованитѣ, че за нѣколко, намалихме такситѣ на частнитѣ обявления на пошловина цѣна. На прѣдлаганитѣ ни абонати, по споразумение, приематъ още по значителни отстъпки.

АДМИНИСТРАЦИЯТА.

ОБЪВЛЕНИЕ.

Извѣствамъ на интересующитѣ се, че продавамъ съборенитѣ си ханъ заедно съ всичкитѣ му материалъ, изходящъ се въ панаир-сѣкта уллица на града.

За споразумение до мене.

ТУ С ЧУ Х Ю С М Е Н А А

г. Добричъ, 25 Априль 1902 г.

2—2

КЪМЪ АБОНАТИТѢ НИ.

Отговорниа ни редакторъ г-нъ С. Ив. Дянковъ излѣзе изъ селата на околията ни да събира абонамента и записва нови абонати. Умоляваме приятелитѣ и поддръжателитѣ си, да му се наплатятъ и му оказватъ нужното съдѣйствио Срѣщу всѣка събрана сума, той ще издава нужнитѣ квитанции, подписани отъ него и подпечатани съ печата на редакцията ни.

Отъ Администрацията.

ОБЪВЛЕНИЕ

Д. № 1400 1902 год.

№ 3325

На основание изпълнителнии листъ № 240 издаденъ отъ I Добричскій Мироний Съдия на 18 Януарий 1902 год. въ полза на Добрич. Земл. Каза противъ Иванъ Христовъ отъ гр. Добричъ за 500 лева и др. обявямъ, че отъ 7 Май до 6 Юний включително т. г. часа до 5 сѣдѣ обѣдъ, съ правоназдаване на слѣдующия денъ 5 на его ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на длъжника Иванъ Христовъ а именно: Едноетажна къща, построена върху около 260 кв. метра отъ дървенъ и прѣстенъ материалъ, покрита съ керемиди състоищъ се отъ двѣ ети и три дюгени, отъ които единий има отъ вътре едно отѣленіе и дамъ съ дворъ отъ около 1100 кв. метра и въ него още една етажна къща построена отъ сѣщия материалъ, покрита съ керемиди състоища се отъ три отѣления; находящи се въ гр. Добричъ, I уч. уллица „Прѣлавека“ при сѣсѣди: Георги Цонковъ, Богю Христовъ, Кръстю Славовъ и уллица „Прѣлавека“ оцѣн. за 650 лева.

Наддаваніето ще почне отъ оцѣнката. Желаящитѣ могатъ да се свържатъ въ канцеларията въ присѣдственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ, 2 Априль 1902 год.

Сѣдѣбень Приставъ: Н. Спасовъ.

Д. № 1302 1902 год.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 3327

На основание изпълнителнии листъ № 5210 издаденъ отъ I Добрич. Мироний Съдия на 4 Ноемрий 1899 въ полза на Добричската Землед. Каза противъ Пена Иванова наемъ.Винца отъ гр. Добричъ за 60 лева и др. обявямъ, че отъ 7 Май до 6 Юний включително т. г. часа до 5 сѣдѣ обѣдъ, съ правоназдаване на слѣдующия денъ 5 на его ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежащи на длъжника Пена Иванова, а именно: Едноетажна къща съ три етани построена върху около 60 кв. метра, отъ дърво и кирпичъ, покрита съ керемиди съ дворъ-градина отъ около 200 кв. метра; находяща се въ гр. Добричъ I участка при сѣсѣди: Прѣдъкъ Андѣевъ, Черквата „Св. Троица“, Дола Лазарова и пѣтъ оцѣн. на 150 лева.

Наддаваніето ще почне отъ оцѣнката. Желаящитѣ могатъ да се свържатъ въ канцеларията въ присѣдственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ, 29 IV 1902 год.

Сѣдѣбень Приставъ: Н. Спасовъ.

Д. № 1451 - 1902 год.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 3324

На основание изпълнителнии листъ № 2197 издаденъ отъ I Добричскій Мироний Съдия на 24 Май 1901 год. въ полза на Добричската Земледѣлческа Каза противъ Немакъ Ахмедовъ Валовъ отъ гр. Добричъ за 260 лева и др. обявямъ, че отъ 7 Май до 6 Юний включително т. г. часа до 5 сѣдѣ обѣдъ, съ правоназдаване на слѣдующия денъ 5 на его, ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на длъжника Немакъ Ахмедовъ Валовъ, находящи се въ землището на гр. Добричъ а именно: Едноетажна къща съ двѣ етани, построена отъ прѣстъ дървенъ и кирпиченъ материалъ върху 80 кв. метра, покрита съ керемиди, съ дворъ около 402 кв. метра и въ него дамъ и сая подъ единъ покривъ, построени отъ прѣстъ дървенъ и прѣстенъ материалъ; находяща се въ гр. Добричъ, III участка, при сѣсѣди: Османъ Алишовъ; Юртлукъ, Сѣдѣкъ Хасановъ и пѣтъ; оцѣн. 50 лева, 2) нива отъ 20 декара 8 ара въ мѣсостята „Чаиръ-Тарла“, при сѣсѣди: Колю Сойтчюлю, правителствена нива, Фейзи Татаръ и Стани

Димитровъ; оцѣн. 83 лева 20 ст. 3) нива отъ 16 декара мѣсти „Табия-Тарла“ при сѣсѣди: Мехмедали Славовъ новъ, Егемъ Салневъ, Муса Чаушъ и Табия; оцѣн. 64 лева 4) нива отъ отъ 60 декара, мѣсти „Коджа Тарла“, при сѣсѣди: Джисеръ Исеевъ, Христо Старшия, Мехмедъ Алиовъ и пѣтъ, оцѣн. 240 лева; 5) нива отъ 12 декара, мѣстности „Келликъ-цолу“, при сѣсѣди: Ялама огу Мехмедъ, Късъръ Йони, Хасарджислж Ибраимъ и Чолакъ Даскаловъ; оцѣн. 48 лева; 6) нива отъ 56 декара, мѣсти „Дирменъ цолу“, при сѣсѣди: Арнаутъ Коста, Егемъ Салневъ, Селвъ Ангуда и пѣтъ; оцѣн. 224 лева; 7) нива отъ 32 декара мѣсти „Дирменъ цолу“, при сѣсѣди: Кадиръ Коджа Инаки Георгиевъ, Демаръ Митевъ и дере, оцѣн. 128 лева; 8) нива отъ 19 декара 8 ара, мѣсти „Дирменъ цолу“, при сѣсѣди: Ялама огу Мехмедъ, Джумала Чингевъ Кабакакалека граница и Христо Старшия, оцѣн. лева 29 стотинки.

Наддаваніето ще почне отъ оцѣнката. Желаящитѣ могатъ да се свържатъ въ канцеларията въ присѣдственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ, 29 Априль 1902 год.

I Сѣдѣбень Приставъ: Н. Спасовъ.

Д. № 1638-902 год.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 3323

На основание изпълнителнии листъ № 3841 издаденъ отъ I Добричскій Мироний Съдия на 4 Октомври 1901 г. въ полза на Българската Народна Банка, противъ Колю Цоневъ отъ гр. Добричъ, за 370 лева и др. обявямъ, че отъ 7 Май до 6 Юний включително т. г. часа до 5 сѣдѣ обѣдъ, съ правоназдаване на слѣдующия денъ 5 на его, ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ слѣдующия недвижими имоти, принадлежащи на Колю Цоневъ, ипотекирани на Българската Народна Банка, а именно: Едноетажна къща съ 3 етани, построена отъ мено-дървенъ материалъ въ ху 84 кв. метра, покрита съ керемиди, съ дворъ отъ 798 кв. метра и въ него още еднѣ етажна къща отъ 2 етани, построена върху 24 кв. метра отъ сѣщия материалъ и покривъ, находяща се въ гр. Добричъ, уллица „Прѣлавека“ при сѣсѣди: къщата на В. Ивановъ, Еммануилъ Нено, Драгой Дончевъ и пѣтъ; оцѣн. 600 лева.

Наддаваніето ще почне отъ оцѣнката. Желаящитѣ могатъ да се свържатъ въ канцеларията въ присѣдственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ, 29 Априль 1902 год.

I Сѣдѣбень Приставъ: Н. Спасовъ.

Д. № 1639-902 год.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 3328

На основание изпълнителнии листъ № 3842 издаденъ отъ I Добричскій Мироний Съдия на 4 Октомври 1901 год. въ полза на Българската Народна Банка противъ Колю Цоневъ отъ гр. Добричъ за 360 лева и др. обявямъ, че отъ 7 Май до 6 Юний включително т. г. часа до 5 сѣдѣ обѣдъ, съ правоназдаване на слѣдующия денъ 5 на его, ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на длъжника Колю Цоневъ, ипотекирани на Българската Народна Банка, а именно: Два дюгени на еднѣ етаж до уллица Прѣлавека, върху 104 кв. метра отъ мено-дървенъ, дървенъ и гудленъ материалъ, мѣжду тѣхъ и голѣма порта и входъ, покрита съ керемиди; задъ еднѣ дюгени има подъ сѣщия покривъ една етана а до другъ — еднѣ приетрѣсно двуетажно адаче върху около 60 кв. метра отъ сѣщия материалъ и покривъ състоищи се горнѣ и долни етажки отъ по 2 етани находящи се въ гр. Добричъ, уллица Прѣлавека при сѣсѣди: В. Ивановъ, пѣтъ Гудлъ Прѣлавека и отъ другитѣ страни Колю Цоневъ оцѣн. 430 лева.

Наддаваніето ще почне отъ оцѣнката. Желаящитѣ могатъ да се свържатъ въ канцеларията въ присѣдственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ, 29 Априль 1902 год.

Сѣдѣбень Приставъ: Н. Спасовъ.

Д. № 1532-902 г.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 3329

На основание изпълнителнии листъ № 3560 издаденъ отъ I Добричскій Мироний Съдия на 12 Септември 1901 год. въ полза на Добричската землед. каза противъ Реджебъ Чаушъ Ахмедовъ отъ гр. Добричъ за 360 лева др. обявямъ, че отъ 7 Май до 6 Юний включително т. г. часа до 5 сѣдѣ обѣдъ, съ правоназдаване на слѣдующия денъ 5 на его ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ слѣдующия недвижими имоти принадлежащи на длъжника Реджебъ Чаушъ Ахмедовъ а именно: еднѣ етажна къща съ 2 етани и една ашево, построена отъ прѣстъ и прѣстенъ материалъ, върху около 40 кв. м. съ двѣ двори, находяща се въ гр. Добричъ IV участка при сѣсѣди: Муса Чаушъ, отъ двѣтѣ страни пѣтъ, Маму Хасановъ и сѣхъ уллица оцѣнена 400 лева.

Наддаваніето ще почне отъ оцѣнката. Желаящитѣ могатъ да се свържатъ въ канцеларията въ присѣдственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ, 29 Априль 1902 год.

Сѣдѣбень приставъ: Н. Спасовъ.

Отговоренъ редакторъ С. И. Дянковъ
Печатница на Хр. Н. Войниковъ

пичното „имахъ честъ“; негова длъжностъ, като началникъ на укрѣждението е, и да изучи ония недостатѣци и несъобразности, които сж биле винаги прѣчка на търговията, обществото и въ връда на държавнитѣ интереси: той трѣбваше да бжде подготвенъ и изложи най-подробно това на своя министъръ. Изпълнено това неможеше да не подѣйствува. Отъ даденото рѣшенне по въпроса, ний сме въ правото си да заключаваме, че въ случая, началника на станцията, е прѣнебрѣгналъ задълженията си. . . Ако ли нѣкъ нашето заключение е криво, то той е длъженъ да го опровергай.

Съ настоящето, ний не считаме въпроса за изчерпанъ—напротивъ поканваме гражданитѣ да се заематъ по-серiously съ него и настоятелно искатъ да бждатъ удовлетворени.

Понеже е дума за пощенското съобщение на градътъ ни, то ний ще се воспользуваме отъ официалнитѣ данни на самото пощенско управление. Въ книжки 1 и 2 на „Сборника на пошитѣ и телеграфитѣ“ отъ т. г. е помѣстена една статия подъ надсловъ: „Характеристика на славнитѣ на градовете отъ гледището на телеграфно-почтенската статистика“ стр. стр. 103 и 104 въ която специално за градътъ ни ето какво е казано: „Ще свършиме съ Добричъ, който заема едно особено положение между нашитѣ градове, като единъ отъ центровѣтѣ на нашето земеделско производство. Прѣзъ 1881 год. той ималъ 9567 жители. Сега, споредъ последното прѣброяване, населението му възлиза на 13500 жители, т. е. то се е увеличило за 15 години съ 42%.—процентъ значително по-високъ отъ срднния процентъ за цѣлата страна“.

„По-висока отъ срднната е и пропорцията, въ която се развива неговата пощенска дѣятелностъ. Прѣзъ 1886 год. въ Добричъ сж били получени 41344 прѣдмети отъ вътрѣшната писмовна кореспонденция (17010 писма, 20092 вѣстници и т. н.) Стойността на получената вътрѣшна парично-посилочна кореспонденция е била само 135240 лева“.

„Прѣзъ 1901 год. количеството на прѣдметитѣ отъ първата категория се е възкачило на 203718 (28830 писма, 92868 вѣстници и т. н.), т. е. се е увеличило съ 400%. Стойността нѣкъ на получената вътрѣшна парично-посилочна кореспонденция е възлѣзла на 911428 лева, т. е. се е увѣличила съ 600%“.

„Отъ тѣзи цифри слѣдва, че прѣзъ 1886 год. вѣрки единъ жителъ е получавалъ прѣзъ годината 4 писма и 13 лева. Сега нѣкъ той получава срднно, 15 писма—почти 4 пкти по-вече, и 70 лева—5½ пкти по-вече“.

Отъ резултатътъ на двѣ сравнителни таблици въ сжщата статия, се вижда, че гр. Добричъ по количество на кореспонд. е прѣдпослѣденъ. Да, това сж официални данни и ний не можемъ отъ да ги не приемемъ за дѣйствителни: обаче да се вади отъ тѣхъ заключение за търговскитѣ движениа и операции на единъ градъ, тѣ не могатъ да ни послужатъ и най-вече за градътъ ни, защото въпрѣкъ неимоверното увеличаване на населението, както и развитието на търговията, нищо не е било прѣдприето за улеснение на съобщенията му. Напротивъ, тѣ сж биле занемарени както и за сега си оставатъ сжщитѣ. Благодарение на тая индиферентностъ на глав. управления на пошитѣ и телеграфитѣ, писмата на разни и бързи пощенски съобщения, сж принудили публиката и особно търговцитѣ, да потърсятъ и по другъ начинъ си послужатъ; отъ години, на и до днесъ една частъ отъ пощенската кореспонденция и

то по-вече отъ половината между Варна—Добричъ се прѣнася отъ пктници—каруцари и пр., така е, още по-вече и съ суми и цѣбини и безцѣбни пратки.

Закона за пошитѣ и телеграфитѣ е монополизиралъ за държавата прѣнасянето на частни писма; обаче той монополъ не дава право на пощенското управление по кефтътъ си да нарежда и опрѣдѣля броя на пктуванитѣ на пощата. Тѣзи си съ нищо не оправдани пѣтхки, пощенското управление е оправдало и оправдава съ бюджетни причини, може би управлението ще поиска да намали пощата само на една—седмично. Мигаръ обществото: търговци, занаятчии и пр. ще сж длъжни да прѣпратятъ своитѣ операции и ги регулиратъ по желанието на пощенското управление? Или нѣкъ си служатъ съ телеграфи и плащатъ скъпо и скъпо, безъ да могатъ достатъчно да се обяснятъ? Свървремената търговия има най-голяма нужда отъ бързи съобщения и ако тѣ ъ липсватъ, никой не може да обвини факторитѣ, че тѣ сж потърпили вачинъ да удовлетворятъ една своя жизнена нужда.

Напоследѣкъ, както се научаваме, пощенското управление е распоредило да се прѣсѣдватъ тия, които прѣнасятъ частни писма. Тая мѣрка била на мѣстото си: 1-во ако прѣпосвачитѣ биха имали специално това запятие да прѣпосачатъ срдцу извѣстна такса, която да бжде прѣдпосилена прѣдъ ония по държавната поща; 2-ро ако тия, които си служатъ съ частни лица биха върнали това да възплатятъ разхода, или частъ отъ него и 3-то което е най-важното, ако държавната поща е наредена тѣй, че удовлетворява ако не на пълно, по до негдѣ нуждитѣ. Щомъ тия пунктове иматъ отрицателна форма, а слѣдователно една неизбѣжна нужда е заставила последнитѣ да поискатъ съдѣйствието на първитѣ и тѣ безъ специално възнаграждение сж приели да отслужатъ, не може и да има прѣстѣпление. Практиката е доказала, че за търговскитѣ сношения най-сигурностъ прѣдставлява услугата на държавната поща и ако ходитъ ъ е редовенъ, то никой не би приобѣгналъ до съдѣйствието на което и да било частно лице.

Върху ежедневно пощенско съобщение на гр. Добричъ, както и на сжсрдния Балчикъ, ний обръщаме вниманието на нашитѣ и Балчикски г. г. народни прѣдставители, да се позаинтересуватъ, като се и застъпятъ прѣдъ когото трѣбва, да се удовлетвори тая необходима и отъ жизненъ интересъ нужда: тѣ трѣбва безъ друго до като сж тамъ още, да осмислятъ това, защото отъ многото обѣщания дадени до сега частно и официално, всички останаха просто единъ голъ отъпаданъ.

До Господина Прокурора при Варненский Окръженъ Сждъ

ТѢ Ж Б А

отъ Андрей П. Гуневъ Добричски гражданинъ и адвокатъ Българский

Срдцу

Поручикитѣ: Атанасовъ и Стаматовъ, офицери на действителна служба при Кавалерийский Дивизионъ въ гр. Добричъ.

Господинъ Пронуроръ,

На 30-й ислѣклий Априлий, часа къмъ 6½ слѣдъ пладне, когато с занимавахъ въ игра на табли съ Стефанъ Василевъ Началникъ на Т. Пощенската Станция въ гр. Добричъ, въ кафенето на

Георги Кулековъ въ сжщия градъ, явиха се Поручикитѣ Атанасовъ и Стаматовъ при насъ и първий отъ тѣхъ—Атанасовъ съ неурядително обращение олари седло съ юрукъ си по таблото, като проговори угрожително: „Стойте за маждо“. Безъ възражения, нито даване признакъ отъ негодотанието, за това му обращение, срдѣхъ играта и въ този моментъ Атанасовъ ми зададе въпроса: „Не си ли ти Гуневъ“. Утивно и тихо му отговорихъ: „Да азъ съмъ“. Слѣдъ тѣзи, задахъ ми се отъ сжщия възнага другъ въпросъ „кой писа анрефилето въ в. „Добруджанецъ“ билъ вестовъ си“. Отговорихъ: „Не зная на и не мога да кажа, защото този вѣстникъ не е лично мой органъ, нито нѣкъ съмъ азъ неговъ редакторъ, а като органъ на народната партия въ него взематъ участие и пинатъ вѣстникъ отъ тая партия и, че този органъ си има свой специаленъ редакторъ съ гимназиално образование, който е и отговоренъ за писаното“. До като това изговори, Поручикъ Стаматовъ се обърна къмъ менъ съ думитѣ: „Обѣщановъ ми каза, че ти си писалъ и си визиралъ и моята личностъ по избора на настоятелство въ гр. Добричъ за „Червеный Кръсть“. Отговорихъ: „Не е вѣрно“. Това мое възражение се потвърри и отъ пристѣпующитѣ Обѣщановъ, който категорически заяви прѣдъ тѣхъ, че подобно нѣщо не е говорилъ. Възгето удовлетворение Стаматовъ съ яростно произнесение на думитѣ: „Ти говедо си писалъ Ти!“ и почна да ме удря съ умрукъ по главата, когато спокойно стоѣхъ на мѣстото си, а като забѣлзахъ, че не е този начина на обяснение и удовлетворение, а пѣтхѣлъ, законъ и правосожие, тогава двоицата въ единъ гласъ некряхаха: „Ние не признаваме никакъ Сждъ и Правосожие, сами ще се разправимъ съ тебъ“ и въ този мигъ отъ думи пристѣпиха къмъ дѣло така. Стаматовъ игна стола до масата и почна да ме удря съ него по главата, а Атанасовъ обляко сабята си и съ нея почна да ме сече съ острини гдѣто завари до като ми нанесоха слѣдующитѣ телесни поврѣжания и изувечавания на тѣлото, които се виши отъ приложеното ми тукъ Медицинско свидетелство съставено и издадено на 30-изтеклий Априлъ отъ Н. Д. Добричкий Окол. Лекаръ Д-ръ А. Цаневъ и волнопрактикующия лекаръ въ Добричъ Д-ръ Ив. Юрдановъ.

Господинъ Пронуроръ,

Знаемъ, че дѣлото което прѣдетон да се образува вѣлѣствие на тѣзи жестоки и вандалска по сжжика спрямо живота и здравнето ми отъ казанитѣ офицери, ще се глѣта по вѣрка въроитност отъ военитѣ сжщлица, при съставъ отъ военни лица, обаче азъ се обръщамъ съ настоящата сътѣжба къмъ Васъ, защото много по-вече разчитамъ на Вашето безпристрастие и справедливостъ отъ колкото на онова удовлетворение и правосожие що се раздава у насъ отъ военитѣ длъжностни лица и сжщлица. Менъ ме подбужда още нагѣжѣта и основанието да се обърна къмъ Васъ и за това понеже никаква компетентностъ неже бже въ състояние да Ви отгнеме блюдетелството на законитѣ, право най-повече Васъ прѣдоставено тоже отъ законитѣ въ страната. За повѣржение на настоящата ми жалба се позовавамъ на тѣзи свидетели: Стефанъ Василевъ, Бончи Овчиченовъ, Дмитръ Цибровъ, Никола Стойковъ, Белберъ Ованевъ Мелконовъ, Георги Кулековъ, Иванъ Стефановъ, Белберъ Саркивъ Бедросовъ, Хр. Цанковъ, ж. на гр. Добричъ и Петръ Стамачевъ и с. Караджиларъ, Балчикска Околия.

Възъ отъ тѣзи свидетели моля да бждатъ разпитани и лицата които знаятъ, че обвиняемитѣ се проявили заканаващото прѣдъ 2 дни отъ усмѣтвенитѣ на това заканавање, а именно: Георги Зафировъ, Колю Стойковъ, Демиръ Атанасовъ, Колю Девевъ ж. на гр. Добричъ, отъ кои прѣдъ прѣшитѣ двоцица Поручикъ Ганевъ е казалъ „Ний скоро ще се разправимъ съ Гунева по вою му“, а последнитѣ двоцица (Д. Атанасовъ и Девевъ) ще установятъ, че Стаматовъ е казалъ „Ний Гунева ще го заколимъ като куче. . . .“ по-малко е важно и показанието на Хасанъ Б. Анти Беевъ и Х. Ахмедъ Ефеиди Салевъ ж. на гр. Добричъ, които има да установятъ, че обвиняемитѣ на 2—3 пкти се ме дѣрили при склада Търговското Американско Дружество въ този градъ.

Къмъ всичко това, моля Вашето распорѣжение Господинъ Пронуроръ, да се взематъ още сега мѣрки спрямо обвиняемитѣ за обезпечаване на гражданскитѣ ми искъ за връщи и загуба, кои азъ заяввамъ на 30,000 лева, тѣй като азъ се чувствамъ и по заключението на експертитѣ карии оставамъ негоденъ за работа.

гр. Добричъ, 7 Май 1902 год.

Съ Почитъ: А. П. Гуневъ

(П. П.) Началника на станцията Г-нъ Стефан Василевъ, възмутенъ отъ постанката на „героятъ“ нѣкъ забвѣща, че това не е достоѣбно отъ една страна да се саморазправятъ по такъв начинъ начинъ, обаче Василевъ се виждѣ на тѣсно, когато единия отъ „героятъ“ го изнекува, на даже да го удари.

Съ Почитъ :

А. П. Гуневъ

МЕДИЦИСКО СВИДѢТЕЛСТВО.

Подписаниитъ, Д-ръ А. Цаневъ и Д-ръ Нормановъ, даваме настоящето на г. А. Гуневъ отъ Добричъ, въ удостоверение на това, че на 30-и Априлъ 1902 год. вечергата, къмъ 8, ч. поканени за бърза помощ въ антеката на Г. Муневъ, го заварихме тамъ и следъ като го прѣведохме най-внимателно, констатирахме следното:

Г-нъ А. Гунъ въ който току-що билъ излъченъ въ антеката, държеше дѣсната си ръка въ дѣвата, дѣтъ рѣкъ обляни въ кръвь, която течеше на струя и въ голѣмо количество. Веднага следъ това съ една каучукова трѣба заварихме дѣсната ръка подъ лакета и следъ като се позарѣ прѣмоточени то и г-нъ Гуневъ отидохме дѣвата си ръка отъ дѣсната, можахме да констатираме следното: На дѣсната китка имаше една рана, която обхващаше цялата вътрѣшна половина на китката — отъ линията, която соединява срѣдната на тенара съ основата на четвъртия пръстъ, до вътрѣшния бродъ на китката и отъ горѣ, до линията на артикулацията *radio car ienne*. Въ това прѣстранство се виждаше да лисва цялия хипотенаръ и частъ отъ тенара. Малкото пръстче заедно съ своя метакрионъ висеше на една тънка ивица отъ кожата на задната му страна; костичката *pisiforme* и половината отъ *os crochii* — кости отъ *carpea* висяха, а другата половина отъ последната костичка една се задържахше още у другата кость съ едно лъземъче.

Кубиталната артерия, кубиталния нервъ и всѣхъ артериални аркади сж срѣзани: сухожилията на двата пръста — срѣдний и безименний (*medius et annulaie*), съвършено оголени и мѣжду тяхъ се вижда *nerf mediane*. Отъ всички мѣста на раната тече кръвь въ изобилие. На вътрѣшно-прѣдния страна на лакета (*avant-bras*) на около 4 с. м. надъ *apophyse styloide* на *cubitus'a* има друга рана отъ приблизително четвъртита форма, въ размѣръ около 5 с. м. дължина и 4 ширина въ направление отъ горѣ на долу и отъ вътрѣ на вънъ. Крищата на тѣзи рава сж гладки, но горния е неправиленъ и кожата тамъ е отсѣчена (*decoupee*) отъ мѣнги части. Въ тѣзи рана лисватъ кожата и подкожний слой заедно съ венитъ; отъ нея тожже тече кръвь, нъ въ малко количество.

Следъ като му се даде необходимата медицинска помощ — спиране кръвооттечението прѣзъ вързане на срѣзаниитъ артерии и се прѣвързаха ранитъ, като отдѣлиха и безъ това отдѣленитъ вече малкъ пръстъ, който за нищо не можеше по-вече да служи, приспадохме къмъ обѣда на дълго тѣло и констатирахме още следното: Фалангата и долната рѣка окървавени и разрѣзани на съответствующето на раната мѣсто. На гърбътъ сж прорѣзани: пардесото, плътото, жилетката и фалангата огчасти.

На лицето, подъ дѣвог око има една по-голяма, болѣзненна и малко посинѣла. На дѣвата ръка на около 3 с. м. надъ *apophyse styloide du cubitus* има едно синкаво пѣгво въ размѣръ до 3 с. м. и върху му епидермиса е малко охлузена. Въ другитъ части на тѣлото не се забѣлжава нищо, обаче потърѣвщия заявява, че всичкитъ мускули на дѣвата мѣшница (*bras gauche*) и рамото го болѣли.

Прѣзъ врѣмето до като трая прѣвързката, потърѣвщия имаше на два пѣти прѣпадане (*syncope*).

ЗАКЛЮЧЕНИЕ. Отъ горѣизложеното заключаваме:

1) Констатиранитъ поврѣди по лицето и дѣвата ръка сж причинени отъ ударъ съ твърдо тѣло оръдие.

2) Ранитъ на дѣсната ръка сж причинени отъ силни удари съ остро-рѣжуще оръдие и сж нанесени на два пѣти при положение на ръката по всѣка вѣроятностъ издигната надъ главата и извита съ дланъта напредъ и обтѣгнати

прѣсти. Наравнощето оръдие при причиняванетоъ на горната рана е имало направление отъ дѣсно на лѣво, а за долната отъ лѣво на дѣсно.

3-о Описаниеитъ тѣлесни поврѣди сж току що извършени — датиратъ не по-вече отъ половинъ часъ и прѣзъ това врѣме отъ дѣтъ рани е изтекла не по-малко отъ 1 литръ кръвь.

4-о. Велѣствие на това, раната на дѣсната китка би била смъртоносна, ако не е била дадена на врѣме медицинска помощъ.

5-о. За окончателното за здравѣне на ранитъ ще трѣбватъ най-малко 3 мѣсеца, следъ което дѣсната ръка ще остане за винаги осакатена велѣствие голѣмата и неправилна епикатериса, която ще се образува и съ която ще се срѣснатъ сухожилията на срѣдний и безименний пръстъ слѣдователно тази поврѣда спада въ категорията на **тежка лѣсна поврѣда.**

гр. Добричъ 30 Априлъ 1902 го.

Подписани: Д-ръ Цаневъ и Д-ръ Нормановъ

МЪСТНИ

Обѣсена мома На 29 Априлъ т. г. въ с. Куркутъ — околията ни, намѣрили въ къщи обѣсена момата Екатерина Колева, която била останала сама въ къщи, за да приготви обѣдъ за родителитъ и братъ си, които отишае на нива да пѣлватъ.

Когато братъ ѝ си дошелъ на обѣдъ отъ нива, да вземе хлѣбъ и обѣда, който Катерина е приготвила, сварилъ и прострѣна верѣдъ къщи и на врата ѝ спогол възето, съ което е била обѣсена, единий връй на което било завързано въ крака на масата.

Прѣдполагало се убийцатъ да сж двама турци, които събѣдитъ на обѣсната казватъ, че сж забѣлжали да излизатъ отъ дома на момата.

Слѣдебнитъ и полицейски власти сж по диритъ на убийството.

Отъ нѣколко дена насамъ, въ рѣзекцията ни се получилъ и промѣлжава да се получаватъ купъ писма, отъ съмѣненицитъ ни, прители и познати, съ които запитватъ за здравѣнето и оздравяването на нашия добъръ сътрудникъ и гражданинъ г-нъ Андрей П. Гуневъ, съобщаваме имъ, че за сега ранитъ му, асѣ и да сж болѣзни, нъ не се забѣлжава усложнение.

По случай откриването на 20-и тогъ тукашния панаиръ, забѣлзва се вече въ градътъ ни движението на разнитъ търговци, които пристигатъ отъ разнитъ градове въ България, за условияне на черги.

Повечето отъ тукашнитъ търговци и еснафи-панаирджии почнаха вече ремонтнирането на чергитъ си въ панаира, гдѣто има вече и отворени нѣколко кафенета и кръчми.

Прѣстѣци. Отъ нѣколко дена насамъ градътъ ни се е наводнилъ съ прѣстѣци, които прѣстосватъ на лѣво и на дѣсно изъ махлитъ и влизатъ отъ къщи въ къщи. Обръщаме вниманието на тукашнитъ власти, щото да взематъ нужнитъ мѣрки, за да не се случатъ някакви промѣшлания, защото имаме вече въ редакцията оплавания, че нѣкои отъ тѣзи прѣстѣци сж извършвали „кражби на дръбно“.

Отъ сега е наводненъ градътъ ни съ прѣстѣци, а за въ врѣме на панаира още колко ли ще надойдатъ? Чоловѣкъ не ще посме да остави къщата си и отиде до панаира!!! Ако не се взематъ нѣкои строги мѣрки спрямо тѣхъ.

Военния слѣдовател г-нъ Мончевъ, който бѣ делигиранъ отъ военното прокуратство въ Шуменъ, за разследване по дѣлото повдигнато отъ сътрудникътъ ни г-нъ Гуневъ за съсичението му отъ двамата офицери отъ тукашний кавалерийски дивизионъ, — на 6-и тогъ по обѣдъ сж довърши слѣдствието и въ 2 ч. слѣдъ отпатува обратно за г. Шуменъ.

Очевиднитъ свидетели сж установили при слѣдствието, случката тѣй, какъ обѣхо и упо-вѣстили въ миналия си брой, освѣнъ показанията на двамата „герои“ Агадасовъ и Стаматовъ които говорятъ сами за себе си и отричатъ „доблѣстно“ всичко. При приключванетоъ на слѣдствието г-нъ Гуневъ не е показалъ други свидетели, защото очевиднитъ свидетели сж установили самата истина.

Дъждъ. На 7-и тогъ прѣзъ ношъта, падна въ града и околията ни, добъръ тихъ дъждъ, който развесели всичко. За сега всички безъ изключение посѣви се намиратъ въ прѣвъзходно състояние. Дано т. г., всевишния ги зацѣли отъ

нѣкои стихийни поврѣждания, защото земледѣлцитъ ни отъ нѣколко години подъ релъ, не сж виждали добра плодородна година.

Пасквиачето в. „Добричъ“, въ броятъ си отъ 1-и тогъ, вижда се, нѣтъ нѣма какво да нише, помѣстило едно антрефиле, че администратора ни г-нъ Бончо Огъбаченовъ, бугото би е говорилъ, че вѣстникътъ имъ не се разпространявалъ толкова, колкото нация, и че той се разпространявалъ въ по-вече отъ 1000 екземпляри въ града и околията ни и печаталъ обилностиа 50 на сто по-евтино.... Съ най-голяма положителностъ заявяваме, че „то“ е разпространено 10 пѣти по-малко отъ колкото нация и че обявлениата печата съ сѣщитъ цѣни, каквито печатаме и ний, вижда се вмѣсто да поставягъ цифрата 100 тѣ сж поставили 1000 ека. — печатна погрѣшка!?

На 8 тогъ около 4 часа подиръ обѣдъ, Добричскии жителъ Бурсалджкъ Кайбулла, продавалъ на разни емиши, се поминалъ въ дюгения си отъ „кръвоизлияние“.

Разказватъ, че покобили слѣдъ като се наобѣдвалъ съ 0.7 и половина ст. хлѣбъ и 2 и половина сирене, легналъ е да си поси и слѣдъ 10—15 минути е издъхналъ.

Подницята се яви на мѣстото и слѣдъ това трупътъ му бѣ отнесенъ въ държавната болница.

Въ броятъ си отъ 6-и тогъ, бѣхме съобщили, че ще помѣстимъ въ единъ отъ близкитъ си броеве по желанието на новооснованото ни тукъ Туристко Дружество извѣщение отъ уставътъ му:

Добришко
ТУРИСКО ДРУЖЕСТВО

№ 2

27 Априлий 1902 г.
г. Добричъ

До Редакцията на
в. Добруджанецъ—Тукъ.

Уважаемий Г-не Редакторе,

Увѣрена, че и Вашъ е присѣрице частъ по-скоро реализирани дѣлътъ, що си е поставило Добришкото Туристко дружество, осмѣлваме се да Ви изпратимъ, извадка отъ нашия уставъ за напечатване въ единъ отъ най-близкитъ броеве на издаваемия отъ Васъ вѣстникъ. Съ това дѣяние ще услужите на дружеството, защото ще освѣтлигъ гражданитъ съ нахѣренята на нашата заедно.

Приемете, Господине Редакторе, нашата прѣдварителна благодарностъ за услугата и отличия почитъ.

Прѣдѣдатель: **Хр. Н. Дуновъ**
Секретаръ: **Ал. Тодоровъ**

ИЗВЛѢЧЕНИЕ

отъ

Устава на Добрич. Туристко Дружество

ГЛАВА I

Цѣль

Чл. 1. Цѣльга на Дружеството е: а) да насърча членоветъ си къмъ пажтувания; б) да изучи и залѣсва околията на гр. Добричъ и в) да попуризира между гражданитъ — любители на природата — хубоститъ на българската природа.

ГЛАВА II

Чл. 2. За постигане цѣльта дружеството си служи съ слѣднитъ срѣдства:

- Урежда сваски;
- Урежда другарски срѣщи, излети и пажтувания;
- Прави, поправя и бѣлѣжи пажтица, ако нуждата укаже;
- Запазва, облагородява и залѣсва интересни мѣстности.

ГЛАВА III

Материални източници:

Чл. 3. Дружеството се издържа: а) Отъ членскитъ вноски; б) Отъ волни пожертвования.

Чл. 4. Приходо-разходнитъ дѣйствия на дружеството се опрѣдѣлятъ отъ бюджетъ, който се гласува на годишното събрание (Чл. 30). Ведно съ установения вносъ за касата на заедно отъ прихода неможе да се изразходва прѣзъ годината повече отъ 2/3, а другата частъ се внася въ мѣстната земеделска или спештовна каса за капиталъ.

ГЛАВА IV

Членове

Чл. 5. Членъ може да бжде всѣки гражданинъ и гражданка приети и занисани отъ настоятелството.

Заб. I. Ако настоятелството не приеме първото за членъ, не е длъжно да обяжда второ. Такова лице може да се отнесе съ писменна прозба до общото годишно събрание.

Заб. II. Членци не се приемат за членове.

Чл. 6. Членове биватъ:

а). Редовни, които внасятъ всяка година по 6 лева платими ежемесечно, когато и да бъдат записани.

б). Почетни, които се именуваат заради заслуги що отговарятъ на цълта на дружеството.

Заб. Почетни чл-ове приема само годишното събрание на което и предлага настоятелството.

Чл. 7. Редовниятъ членовинтъ плащатъ при своето записване два лева записанъ влогъ, които се внасятъ въ касата на задругата. Този влогъ се плаща и при всяко ново записване на членъ, който е билъ отписанъ.

Чл. 8. Членъ, който желае да пътува съ намалена цѣна 50% по Бъл. Държ. Желѣзници, внася наведнажъ годишната членовина.

Чл. 9. Приетитъ членове получаватъ отъ настоятелството установенитъ отъ Българското Туристско задруга членска карта и дружественъ знакъ. Тя се приготвя отъ централния влогъ за смѣтка на записанъ влогъ (§ 13 отъ устава на Българ. Т. Дружество).

Чл. 14. Всякъ членъ има право да участвува въ всички сръбства за постигане цълта на дружеството и оная на Туристската задруга (§ 17 отъ Устава на Б. Т. Д.).

Чл. 16. . . . Два мѣсеца слѣдъ прѣдставянето всякъ новопостановилъ е длъженъ да се снабди поне съ Туристката шапка (§ 18 отъ устава на Б. Т. Д.).

ГЛАВА VIII

Последни наредби:

Чл. 42. Замън сезонъ, който почва отъ Дмитров-денъ до Благовѣщеніе; служи за другарски сръбци, сказка и разни забавления, а слѣдъ тази дага почватъ дружественитъ изѣсти.

Чл. 48. Наредбитъ на устава се мѣнятъ отъ общото събрание искано съ писменна заявка поне отъ 10 души, които означаватъ ясно кой членъ искатъ да се измѣни и по кои причини.

Вѣрно:

Прѣдседателъ: Хр. К. Дуковъ
Секретаръ: А. Тодоровъ

Обща хроника.

Оставката на Побѣдоносцева. Съобщаватъ отъ Петербургъ на берлинския вѣстникъ „Local-Anzeiger“, че Побѣдоносцевъ, прокурора на Св. Синодъ и най-влиятелния въ управленіето на Русия човѣкъ, поискалъ да си подаде оставката. Самъ той мотивираше послѣдната съ напружената си възраст, обаче истинската причина споредъ горния вѣстникъ, била тая, че той не могълъ да се помери и въздѣлъ въ конфликтъ съ министра на закрѣпититъ работи, Пиеве.

Сърбия.

Новия кабинетъ.

Изъ Българдъ телеграфиратъ: „Комбинацията Паничъ не сполучи. Д-ръ Вуичъ биле отново натоваренъ да състави кабинета. Новия кабинетъ се състави както слѣдва: Д-ръ Вуичъ —министръ-прѣдседателъ и министръ на външнитъ дѣла. Мита Поповичъ —министръ на финанситъ, Стаманковичъ —на народното просвѣщеніе и на изповѣданията, Миничъ на правосъдието, Ѓька Наконичъ —на търговията. Досегашнитъ Министри на войната, вътрѣшнитъ дѣла и общественитъ сгради запазватъ портфейлитъ си. Новия кабинетъ се състави отъ 4 радикали, 3 прогресисти и единъ неутраленъ.“

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вторникъ 7 Май, заседание XI.

Засѣданіето се откри въ 3 часа подиръ пладнѣ.

Законодателни предложениа.

Прѣдседателствующиятъ Д. К. Поповъ съобща, че днесъ сж внесени въ Народното Събрание отъ министерството на търговията и земледѣлнето слѣднитъ предложениа:

1) Конвенция между България и Румъния по риболовството въ дунавскитъ води;

2) Прѣдложенията за приеманіе на държавна служба чуждитъ подданници: Изидоръ Боскъ, Якубъ Врана и Иосефъ Менулъ — първия инженеръ по земледѣлнето и другитъ градинари; И. Дервинианъ, специалистъ по копирената индустрия.

Отъ Ловчанския Нар. Прѣдставителъ, Яв. Забуновъ, постъпилъ законопроектъ по градоустройнитъ и прѣдложение за измѣненіе чл. 31 отъ търговския законъ.

Запитвания

В. Поповъ съобща, че на 30 Априлѣ т. г. двама офицери въ Добричъ панахвали въ едно кафене Андрѣй Гусевъ и му отръзали два прѣта на дѣвата рѣка, който и се избавилъ живъ само благодарение наѣсата на други граждани. Противъ тия офицери било завѣдено слѣдствие и арестовани били отъ военния слѣдователъ; обаче полковникъ Салабаневъ заповѣдалъ телеграфически отъ София да ги освободятъ. Питва военния Министръ да каже ималъ ли е право този полковникъ да се разпореди за освобождението на офицеритъ и ще бъдатъ ли тѣ наказани.

М. П. Прѣдседателя д-ръ Даневъ заяви, че му е известна тази случка, но за освобождението не знае нищо. Ще му отговори м-рътъ на войната, като дойде. (Слѣдва.)

Продажба на стѣклария.

На 25 того, 6 часа сл. пладнѣ, въ кантората на Лазаровъ Св. Влазиковъ, въ зданието на военния клубъ, сръбцу военния наметникъ, ще се продаде на публиченъ търгъ съ явни наддаване стѣкларията, останала отъ стѣкларната фабрика при с. Гебедже, състояща отъ разни видове стѣкла. Количеството, първоначалнитъ цѣни на всякой видъ стѣкла и мостритъ могатъ се видѣ въскрой денъ отъ 9—12 ч. прѣдъ пладнѣ и отъ 2—5 сл. пладнѣ въ горѣозначената кантора. Самата стока се намира въ фабричния складъ при с. Бѣлево (бивше с. Гебедже), Варненска околия, гдѣто ще се прѣдава на купувачитъ. За участие въ търга наддавачитъ ще депозирватъ прѣдварително 5% отъ първоначалната цѣна на всякой видъ стѣкла.

Г. В. Мирновичъ & С-іе

ДОБРИЧКО ГРАД. ОБЩИН. УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2736

гр. Добричъ, 4 Май 1902 год.

Подъ надзора му се намиратъ слѣднитъ „юва добитъци: 1) конь, 5 гол., косъмъ сивъ, бѣлѣзи нѣма; 2) Жребецъ 5 гол., косъмъ тъмночервенъ, бѣлѣзи нѣма и 3) Конь 15 години, косъмъ кудестъ, бѣлѣзи нѣма; които ще се продаватъ на 25 того въ мѣстния нанаиръ.

Прѣдседателъ Г. П. Касбовъ
Секретаръ: А. Ж. Лоловъ

Д. Но 307—1899 год.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1705

Съобразно изпълнителний листъ No 369 издаденъ отъ II Добричскій Мировий Съдия на 30 Януарий 1899 г. въ полза на Х. Д. Ганчевъ отъ гр. Добричъ, противъ Христо Кюр. Георгиевъ отъ гр. Добричъ за 22 лева, обявявамъ, че отъ 15 Май до 15 Юний 1902 г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитъ дѣлжиниковъ недвижими имотъ находящъ се въ землището на гр. Добричъ именно: нива „Армуглука“, отъ 29 декара 7 ара съ граници: С. Колевъ, Желѣско Христовъ и И. Жѣлевъ; оцѣн. за 29 лева 70 ст.

Наддаваніето ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ могатъ да се свиятъ въ канцеларията въ присѣдственитъ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ 7 Май 1902 год.

I Сждебенъ Приставъ: Пипшевъ

Д. Но. 295 1899 год.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1702

Съобразно изпълнителний листъ No 504 издаденъ отъ II Добричскій Мировий Съдия на 26 Януарий 99 год. въ полза на Димитръ Ангеловъ отъ гр. Добричъ, противъ Кръстьо Николовъ отъ с. Гелиджикъ, за 105 лева, обявявамъ, че отъ 15 Май до 15 Юний 1901 г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитъ дѣлжиниковъ недвижими имотъ находящи се въ землището на с. Гелиджикъ именно: 1) нива „Лозата“ 6.5 декара, за 19.50 лева; 2) нива „Куру нолу“, 4.1 декара, за 12 лева; 3) нива „Крушката“, 9.8 дек. за 29 лева; 4) нива „Кованлъкъ скрътъ“, 12 декара за 36 лева; 5) нива „Кюшето“, отъ 6.6 дек. за 20 лева; 6) нива „Чемне нолу“ 5.8 декара за 17 лева; 7) нива „Ези Бейското“, 3.2 дек. за 9.10 лева; 8) нива „Матѣжовски пѣтъ“, 7.5 декара за 22.50 лева и 9) нива „Отгорѣ друна“, 6.2 декара, за 18.40 лева.

Наддаваніето ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ могатъ да се свиятъ въ канцеларията въ присѣдственитъ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ 7 V 1902 година.

I Сждебенъ Приставъ: Пипшевъ

Д. Но. 1352-899 г.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1701

Съобразно изпълнителний листъ No. 4844 издаденъ отъ II Добричскій Мировий Съдия на 13 Септемь 1899 г. въ полза на Тодоръ Пипшевъ отъ с. Пчеларово, противъ наследственитъ на покъ Господиъ Х. Теневъ отъ с. Пчеларово за 843 лева обявявамъ, че отъ 15 Май до 15 Юний 1902 год. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитъ дѣлжиниковъ недвижими имотъ находящи се въ землището на с. Пчеларово именно: 1) Нива „Надъ харманъ“ отъ 38.4 дек. за 76 лева; 2) Нива „Брѣгетово“ отъ 42 дек. за 84 лева; 3) Нива „Крушката“ 42, за 84 лева; 4) Нива „Харман. пѣтъ“ 27 дек. за 54 лева; 5) Нива „Матѣжовски смироръ“ 7.2 дек. за 14.40 лева; 6) Нива „Матѣжовска кория“ 18 дек. за 36 лева; 7) Нива „Гробищата“, 39 дек. за 78 лева; 8) Нива „Мера тарла“ отъ 17 дек. за 34 лева и 9) Калца съ 1/2 кладенецъ дамъ и одаи подъ единъ покривъ покрити съ керемиди, съ дворъ отъ около 800 кв. м. оцѣнена за 200 лева.

Наддаваніето ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ могатъ да се свиятъ въ канцеларията въ присѣдственитъ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ, 7 Май 1902 год.

I Сждебенъ Приставъ: Пипшевъ

Д. Но. 717 1899 год.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1703

Съобразно изпълнителний листъ No. 3670 издаденъ отъ II Добричскій Мировий Съдия на 28 Юний 99 год. въ полза на Павелъ Видѣлковъ отъ гр. Добричъ, противъ Атанасъ Навейковъ по масата на покойния Иванъ Стаматовъ отъ с. Кара Куртъ за 168 лева обявявамъ, че отъ 15 Май до 15 Юний 1902 год. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитъ дѣлжиниковъ недвижими имотъ находящи се въ землището на с. Кара Куртъ именно: 1) Нива „Байръ-арда“ отъ 20 дек. 4 ара оцѣн. 81 лева 60 ст.; 2) Нива „Икѣлъкъ“ отъ 25 дек. оцѣн. за 100 лева; 3) Нива „Атегли“ отъ 79 дек. оцѣн. за 316 лева и 4) Нива „Мустафа-фака Аркасъ“ отъ 38 декара 2 ара оцѣн. 152 лева 80 ст.

Наддаваніето ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ могатъ да се свиятъ въ канцеларията въ присѣдственитъ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ, 7 Май 1902 год.

I Сждебенъ Приставъ: Пипшевъ

II Продажба

Д. Но. 574 1900 год.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1704

Съобразно изпълнителний листъ No 3232 издаденъ отъ II Добричскій Мировий Съдия на 6 Юний 1900 год. въ полза на Христо Мирчевъ отъ село Чаиръ Харманъ за противъ Тодоръ Шеревъ отъ село Чаиръ Орманъ, 436 лева обявявамъ, че отъ 15 Май до 15 Юний 1902 год. часа до 5 слѣдъ и послѣ правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия дѣлжиниковъ недвижити имотъ находящъ се въ землището на с. Чаиръ Харманъ именно: 1) Едино лозе отъ 6 декара при странитъ Ангелъ Георгиевъ Димъ трѣ Георгиевъ, Маринъ Стояновъ и Калчо Ивановъ оцѣнено за 100 лева.

Наддаваніето ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ могатъ да се свиятъ въ канцеларията въ присѣдственитъ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ, 7 V 1902 год.

I Сждебенъ Приставъ: Пипшевъ

Д. Но 1059—901 год.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1706

Съобразно изпълнителний листъ No 1512 издаденъ отъ II Добричскій Мировий Съдия на 17 Априлѣ 901 г. въ полза на С. Сивирски отъ гр. Добричъ, противъ Иванъ Николовъ отъ с. Вели-фака за 134 лева, обявявамъ, че отъ 15 Май до 15 Юний 1902 г., часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия дѣлжиниковъ недвижити имотъ находящъ се въ землището на с. Вели-фака именно: 1) Калца въ селото Вели-фака направена отъ кирчии и пѣргѣ, покритъ съ керемиди съ двѣ отдѣления за живити, при дължина 6 метра, ширъ 3 метра и височина 1 м. 40 с. м. съ дворъ около 2 декара, съ граници: Отъ тритѣ страни Бозъ и нѣтъ, оцѣнена за 150 лева.

Наддаваніето ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ могатъ да се свиятъ въ канцеларията въ присѣдственитъ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ, 7/V 1902 год.

Сждебенъ Приставъ: Пипшевъ

Д. Но. 519/899 год.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1700

Съобразно изпълнителний листъ No 2338 издаденъ отъ I Добричскій Мировий Съдия на 8 Май 899 год. въ полза на Х. Димитръ Ганчевъ отъ гр. Добричъ, противъ Гено Мариновъ отъ гр. Добричъ, за 44 лева, обявявамъ, че отъ 15 Май до 15 Юний 1902 г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитъ дѣлжиниковъ недвижими имотъ находящи се въ землището на гр. Добричъ именно: 1) нива Алмакъ скрътъ, отъ 18 дек. 1 аръ за 18 лева 10 ст., 2) нива „Киревъ скрътъ“, отъ 18 и половина декара, за 18 лева 50 ст.

Наддаваніето ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ могатъ да се свиятъ въ канцеларията въ присѣдственитъ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ 7 Май 1902 год.

I Сждебенъ Приставъ: Пипшевъ

не на съдственото и заключението на последния. Потърпевшия силно възмутен от постъпката на защитниците на „офицерската чест“, съобщава това на военния съдвател, който до това време не бил извъстен за тяхното освобождение. За по-голяма положителност последния запитал съ № 267 началника на гарнизона, който съ писмо екстрено секретно (!!!) под № 3 от 4 тога му съобщава, че *въпреки че освободен от задържане, мило въпреки лоялността от инспектора на кавалерията (!!!)*

(Има си хасъ тая заповѣд да е дадена и подписана от „достойния воин“ и „героя“ на „нещастната случка“ (?) въ Дуранъ-Кулакъ и Шабла полковникъ (Алабашевъ).

Военния съдвател съ писмо под № 263 иска прѣписъ отъ секретната екстрена телеграма под № 806, обаче, ако и да чака до 5 тога за отговоръ, такъвъ и не му се даде, слѣдъ което и си замена!...

Слѣдствието се прѣвърши съ показанieto на 12 души свидетели очевидни, отъ които въ резултатъ се установява, че обвиняемитъ е отишли при потърпевшия г-нъ А. Гуневъ, съ злонамѣренната цѣль да изубиятъ живота му, но... провидението го спаси, да да живѣе за отмъщение на злосторницитъ по законенъ редъ.

Причинитъ и слѣдствията на самата случка, свидетелитъ обяснили точно споредъ описанието помѣстено въ бр. 39 на вѣстника ни въ статията подъ надсловъ „*Още единъ офицерски подвигъ*“. Отъ всичкитъ свидетелски показания личя, че обвиняемитъ, прѣдварително е биле устроили комплота, тъй като тѣ прѣди това ех търсели 3—4 пати потърпевшия въ администрацията на вѣстника ни.

Тукъ му е мѣстото да спомѣнемъ, че военния съдвател не е вземалъ никакви мѣрки за обезвѣждане обезщетението, което потърпевшия на нѣколко пати е заявявалъ по силата на статия 238 отъ „Военно-сѣдебния законъ“, гдѣто ясно личи, че „когато по обстоятелствата на дѣлото, военния съдвателъ се удовлетвори въ необходимостта да вземе незабавни мѣрки за обезщетение причинитъ изкове и глоби, които могатъ да паднатъ върху обвиняемия, то за налагане заповѣдъ и пр. влиза въ представление въ съответствующия окръженъ съдъ, като уведомява началството на обвиняемия и пр.“

Най на край имаме да спомѣнемъ, ако и да не ни е по желанието да обвиняемъ и упрѣкваемъ въ нѣщо военния съдвателъ г. поручикъ Нончева, но все пакъ искаме да му намекнемъ върху обстоятелството, че той трѣбаше най-енергически да настоява за задържане на обвиняемитъ поне до окончателното привършване на слѣдствието и съставяне отъ прокурора обвинителния актъ ако и да е имало заповѣдъ (?) отъ непосредственото имъ началство, тъй като тия мѣрки му се диктуватъ отъ самия „Военно-сѣдебенъ законъ“.

И до когато въ насъ не се нареди единъ общъ законъ, по който да се подвѣждатъ подъ еднаква углавна отговорност по дѣла между военнитъ и гражданскитъ, когато първитъ ех вънъ отъ извънлене служебнитъ си обязанности, много невинни хора ще ставатъ жертви на капризитъ на подобни прѣстѣпници!...

Ето защо, ний водимъ отъ чувствата на човѣколюбие и хуманностъ, горѣщо апелираме къмъ народното прѣдставителство за заглавие общественото спокойствие въ насъ, да направимъ прѣдложение въ камарата за отмишение чл. 48 отъ „Углавното сѣдпроизводство“, кадето е казано, че „военни лица отъ сухопѣдното и морско вѣдом-

ство за прѣстѣпни дѣлния вършени отъ тѣхъ, когато ех се нахождали на дѣйствителна служба подлежатъ на военния съдъ и пр.“ Всамо тогава е мисливо да се прѣдторатаваме и избѣгватъ казнитъ и да било нещастна случка между гражданитъ и военнитъ.

Дано ни чуятъ!

ДВѢ ДУМИ ЗА ДРУЖЕСТВО „ПОДКРЪПА“

Въ редкинята ни се получи уставътъ на [то Взаимно-Благодетелно Дружество „Подкрѣпа“, по който случай искаме днесъ и ний да кажемъ двѣ думи.

Социалнитъ и икономически условия на живота въ последнио време неизбѣжно съзладоха и въ насъ почва и прорастуваха необходимостта отъ съставянето на едно благодетелно дружество, по прихѣра на западно европейскитъ такива, които броятъ съ милиони членове, називаемо „Подкрѣпа“ съ сѣдалище въ София и клонове въ цѣла България.

Благодетелно се явява то, защото има за цѣль да помага на бѣднитъ и отъ ерѣния рѣка хора, които поради уекудни ерѣства не могатъ да удовлетворяватъ необходимитъ нужи въ най критическитъ си моменти, които богатия и оходниятъ леко прѣрѣща и леко испраща — безъ никакви жертви.

Прѣдъ вилъ на това основа се въ Княжество България съ сѣдалище Ст. София въпросното дружество цѣльта на което е: *„да спомогне на заболянитъ свои членове; да даде парична помощъ при задолжаване на членоветъ си отъ двата пола; да даде парична помощъ на семействата на умрелихъ си членове и да се погрижи за приличното имъ погребение на дружественни разноски; да даде парична помощъ на членоветъ и за купуване на недвижими имоти и да уреди приюти за бѣдни, недѣлани и станали неспособни за работа членове и не членове; а така също да се грижи за отстраняването и асанирането на останалитъ безъ ерѣства и асимичителства сирѣци.“* А каква по голѣма нужда може да има всѣкъ единъ отъ: когато заболѣе, да има безплатна медицинска помощъ и лѣкарства, и по еднакъ левъ на денъ за храна, а родителитъ и акушерка; когато младежитъ и дѣвчинитъ се задолжаватъ (ветживатъ въ бракъ) да имъ се даватъ по 200—1000 лева зестра, за набавяне на вѣщи и похвощина отъ първа необходимостъ; при случай на смъртъ да се даде на наследницитъ на починалий членъ помощъ отъ 200—1000 лева и самото дружество да се погрижи за погребение на починалия или пъкъ илюсъ това да отпусне още 100 л. за разноски по погребението; когато нѣкой по нещастие стане неспособенъ за работа (инвалидъ) да биде прибранъ въ дружественния приютъ и да му достави всѣкакъвъ недвижимъ имотъ като къща, ниви, дворѣща, градини, лозя, бранища и др. или ги освободи отъ ипотека само ерѣщу извъстенъ мѣсеченъ вносъ 5% (на 1000 л.—5 л.) безъ никакви лихви, като пеншаншето на капитала стане до 10 или до 20 години.

До колко тѣзи области ще бѣжатъ голѣми и полѣзни за населението и страната, ний ще направимъ най напредъ слѣдующитъ изчисления по клонатъ „конуване имоти“ които изчисления ще покажатъ нагледно какъ ще се развие работата на дружеството, което пъкъ осигорява неговото правилно дѣйствуване, за да може то да постигне поставената си цѣль, която всѣки удобрява и я намери за добра и полѣзна.

Дългътъ на нашето население влиза приблизително на 300,000,000 лева, но понеже тѣзи цифра е не установена по единъ положителенъ начинъ, ний ще я изоставимъ и ще вземемъ друга по положителна: по отчетитъ на Българската Народна Банка и Земледѣлческитъ Каси. Първата официално показва, че тя има далени ерѣщу заложенъ (ипотекирани) имоти 31,000,000 л.; а вторитъ—11,000,000 л., а всичко 42,000,000 л.; по свѣденията на Министерството на Земедѣлнето и Търговията населението дължи други още около 80 милиона лева, които прибавени къмъ първитъ възлизатъ на 122 милиона лева. Тѣзи 122 мил. плащатъ 12% а въ повечето случаи 20% до 30%, а и често пати 100% год. лихва.

Като имаме прѣдъ очи тѣзи данни, ний сега ще направимъ нашитъ изчисления, като ще вземемъ

най малки процентъ 12% лихва, която този дългъ отъ 122 милиона л. плаща за да видишь: какво плаща, какъ може да се исплати този дългъ и каква полза ще има за населението.

Ний прѣдъ въ ний на должитъ нечисления, които ще направимъ, не се съзнаваме, че всичкитъ тѣзи дължини на банката и земедѣлческитъ каси и частни лица, които държатъ този 122 мил. дългъ слѣдъ като се убѣдятъ въ това рано или късно ще се залянатъ на „Подкрѣпа“, за да се отърватъ отъ да плащатъ тѣзи огромни и съсипителни лихви. Ний прѣдъ ви е само на тѣзи персептива, въ кактество на журналисти, ний изигаме плащѣтъ ерѣ, да да защититъ тѣзи права и спасителна кауза на благодетелното дружество „Подкрѣпа“ и за да не нажемъ по ясно, само по този кловъ, позлата, която дружеството ще даде на членоветъ си, ний ще допуснемъ, че 42 милиона лева банковъ и касовъ вносека се плащатъ въ едно непродължително време при „Подкрѣпа“ за да се исплатятъ. Тѣзи 42 мил. л. плащатъ годишно отъ 12% лихва или всичко 5,040,000 л., които ех изгубени за ипотечарнитъ дължини. Когато обаче се залянатъ на дружество „Подкрѣпа“ ще плащатъ само мѣсеченъ вносъ за всѣки 1000 л.—5 л. или годишно ще плащатъ на „Подкрѣпа“ 2,520,000 л. върху ерѣщи капиталъ 42 мил. лева. При това съ тѣзи привилегии още че тѣзи 2,520,000 за дължинитъ въ е вече лихва.—а капиталъ, защото „Подкрѣпа“ ще отърва значъ всѣка година ипотекирани имоти за 2,520,000 л. Съ други думи: *всѣки година ще оставатъ въ рѣцѣтъ на ипотекирани банкови и касови дължини 5,040,000 лева лихвѣтъ, които тѣ плащатъ лихвѣтъ още и 2,520,000 л. които ще си плащатъ като банковъ и касовъ вносека.* По този начинъ дружество ще може да исплати тѣзи ипотекитъ въ 16 години, прѣзъ което време въ банковитъ и касови ипотекирани дължини ще останатъ като сиечелери (спестени) всичкитъ лихви които тѣ сега плащатъ и които ще възлизатъ средно за 16 години на 40,320,000 лева.

Това само за банковитъ и касови ипотекитъ, но като прибавимъ и други лихварски дългъ отъ 80 милиона и направимъ същитъ изчисления ще получимъ: 122,000,000 л. плащатъ 12 на ерѣ год. лихва 14,640,000; а заимсанитъ на „Подкрѣпа“ ще плащатъ за издѣлжение само на 1000 лева 5 л. мѣсечно или годишно 7,320,000 л. съ които ще може да се исплатъ цѣлия 122 мил. дългъ на населението въ 16 години, като прѣзъ това 9 дължинитъ ще останатъ спечелени 117,120,000 л., които тогъ сега ще сѣчатъ като лихви на банката и лихварѣтъ. Обаче ако сѣмъ лихвитъ и поимашината които сега ипотекирани дължини плащатъ за този 122 мил. дългъ въвѣ защи на 21,960,000 л. се упрѣрѣжатъ за издѣлжението чрезъ „Подкрѣпа“, то цѣлия тогъ дългъ ще може да се исплати въ 4—5 години.

Отъ до тукъ изложението всѣки вижда въ секобягороднага задача, която си поставя дружеството и нуждата отъ него, защото то чрезъ своитъ клонове, обгрѣща една отъ най-важнитъ моменти и времена отъ живота, които некакто настоятелно своето удовлетворение, безъ да нататъ има ли човѣкъ нуждитъ ерѣства или не.

А че това е важно и необходимо нѣма нужда по-вече да го показваме, защото всѣко го е изпиталъ въ живота си, а особено нужде и необходимо се явява това дружество за всѣки тѣзи, които не могатъ отъ своитъ малъ приходи да сиечатъ нѣкой пара за случай и болѣсти, смъртъ, осакатяване, стареетъ и др. нелъзи, да си осеобатъ имотитъ отъ ипотекитъ, които плащатъ огромни лихви и въ края краината приставитъ имъ ги продава, защото имвитъ станаха по-вече отъ капиталъ, за да ерѣтъ съ малкитъ вноски, които се прѣдвѣждатъ да се осигорятъ съ неговата помощъ при такъва случка.

Широкага и високохуманна задача, която дружеството си поставя и голѣмата нужда, която се чувствува отъ такова едно дружество въ широката маса, ни налага дължностъ още по-вече, че вече и въ градътъ ни, както се научаваме къмъ края на този мѣсець, ще бѣде ерѣритъ кловъ на това дружество, да се погрѣжимъ и разгласимъ на широко по всички краища на нашата Добруджа за неговото съществуване и да запознаемъ всѣки съ неговитъ цѣль и ерѣства за постиганнето имъ. За това ний въ редъ други статии ще развиемъ и разяснимъ постановенята на цѣля му уставъ и облатитъ, които членоветъ му ще иматъ.

МЪСТНИ

Кражбитъ изъ селата на околията ни, както въ ония на Балчикската—на едни работенъ добитъкъ, сега сѣ въ найголемия сѣ разгаръ, по причина на панаиритѣ, които сега се откриватъ, както у насъ въ България, тъй и въ съседната ни Румания.

Направения отъ „умразитѣ?“ народници строгъ правилникъ за свидетелства, които се издаватъ за покупки и продажби на едни лобитѣли се продаватъ — издаватъ безъ никакви контроли; особено актоветѣ за правособственостъ, които се издаватъ отъ сметките намѣстници не подлежатъ на никаква провѣрка, на освѣнъ това и безконтролно тѣ се раздаватъ безъ талони и като така не може се узна нищо . . . защото като се премине безъ контролъ и доде нова година, всичко се изгара и пристѣжничитѣ сѣ това укрити нати свойто пристѣжние. Ето защо, ний обръщаме сериозно внимание на блюстителната властъ да употребява по-строгъ контролъ върху издаваемитѣ сѣ свидетелства, а главно, тия, които сѣ задължени сѣ изпълнение на горѣпомянатия правилникъ да не издаватъ никому свидетелствао срѣщу равни денозити и безъ да направятъ оглѣдъ на продаваемото се животно.

Споредъ съденията отъ Варна по градско-общинскитѣ ни избори станали на 17 Февруарий т. г. Окр. Сждъ билъ се произнесълъ въ смисълъ да се утвърдятъ изборитѣ отъ министра на Вътрѣшнитѣ работи. Нашитѣ пъкъ Софийски свѣдения твърдятъ, че изборитѣ ще бѣдатъ касирани. Видицеме. . .

Въ селата Гьокче-Дюлюкъ и Екнече падна силна градушка, която опустошила 90 на сто посѣвитѣ, особено ечемичитѣ и зимничитѣ. Дъждътъ, койго падна по всемѣстно на 10, 11, 13 и 15 того, койго бѣ придруженъ сѣ силна буря не е нанесълъ никакъ никаква поврѣда, а напротивъ е подобрилъ и развеселилъ всичко по сѣто. Старитѣ земледѣлци твърдятъ, че ако и да не падне до жетва другъ дъждъ, пакъ ще има добро плодородие, като добавятъ, че за напредъ посѣвитѣ може да се поврѣдятъ само отъ дъждъ или друга нѣкоя стихия.

Кръволицитѣ край „Народни Права“, сѣ ухилили по случай нещастие, което сполѣти сътрудника на г-нъ Гунева. Ний асаа друго нѣщо не очаквахме отъ тѣхъ, които вѣкога се радватъ и вършатъ саморазправия. Който не върва на тия Родославистка нахалностъ, нека прочете бр. 35 отъ 15 того на органа на двоборавната партия . . .

Чл. 457 отъ наказателния законъ гласи: „Който проси явно самъ или провожда за това свое кѣи находище се подъ негово настояиничество мазолѣтно дѣте, безъ дозволение отъ надлѣжната властъ, наказва се: съ заперание до двѣ седмици или съ глоба до двадесетъ и петъ лева“.

„Ако ли това е извършено отъ двоица или нѣкоцина сговорници по възрастни отъ седемнадесетъ години, то наказанието е: . . .

„Заперание до единъ мѣсець“.

Както се вижда, законодателя е прѣвидѣлъ строго наказание за тия, които проситъ безъ позволение и безъ установенитѣ за просѣцитѣ „бѣли знаци“, обаче, както и въ миналитѣ си брой бѣхме уведѣстили градътъ ни е наводненъ сѣ просѣци. Дали натоваренитѣ сѣ изпълнение на законитѣ не ги съзиратъ или не искатъ да обрънатъ внимание на тѣхъ, не знаеме; туй обаче, което знаемъ и исваме да намѣкнемъ е че, почти всичкитѣ граждани се оплакватъ отъ тия просѣци и затуй, замозиваме повторно г-на окод. началникъ, да вземе законнитѣ мѣрки спрямо тия просѣци—цигани.

На 18 того по случай религиозния денъ на Н. Ц. Всочество Кнзая, слѣдъ божествената литургия въ 10 ч. сутрешита, на площаза „Х. Димитръ“ се отедужи водобенъ при степенитѣ на много граждани; слѣдъ който дефилираха войницитѣ отъ квартирующия тукъ каваларийски дивизионъ.

Днесъ се откри панаира, както бѣхме и уведѣстили въ яналиятѣ си брой. Всички почти търговци сѣ надолше, нѣ още не сѣ приготвили логенитѣ си за продажба, обаче гледѣда че т. г. панаира ще бѣде по оживленъ, прѣдъ видѣ, че посѣвитѣ прѣдвѣщаватъ добро плодѣние.

По тоя случай в Градското Управление сѣ принесе въ панаира, гдѣто ще продължава да функционира тамъ до свършванитѣ на панаира, което ще бѣде на 2 паущий Юний.

Събора, който вѣекагодина става въ града

ни на 11 Май въ мѣстността „Гази-Баба“, тая година по причина на дошото врѣме бѣ отложенъ за 18 того за който цѣль Градската Община бѣ уведѣстила селянитѣ отъ околията ни.

Сбора бѣ много оживленъ, присѣтствуваха доста граждани и селяни.

Вѣнчавка. Вчера се извърши вѣнчалния обрядъ на Господица София П. Маргинъ съ Господица Илия Веновъ.

Нашитѣ нестрѣни честитавания и благопожелания на щастливата двойка.

Прокурора при Шуменския воененъ Сждъ, основанъ на чл. 46 отъ углавното Сждопроизводство и Сждбно-военния законъ, безъ да се бои отъ „секретнитѣ — екстремни“ писма отъ началството! които се намиратъ къмъ дѣлото, е привлѣкълъ обвиненитѣ поручици Атанасова и Стаматова подъ углавна отговорностъ по чл. 263, комбиниранъ сѣ 8-та алинея на чл. 266 отъ общия наказателенъ законъ, въ който е прѣвидено наказание за полюбни прѣдстѣпленни: строгъ тѣжиченъ затворъ отъ петъ до дванадесетъ години, и като така, постановено било обвиненитѣ да сѣ държатъ подъ стража до разглѣждане на дѣлото. Значи ще има правосѣдие и за тия пристѣжници, и секретнитѣ не струватъ напри прѣдъ прокурора. Дано и въ сѣда тѣй излѣзе.

Обща хроника.

Прочутия метеорологъ Рудолфъ Фалбъ дава слѣдующитѣ прѣдрочания за врѣмето прѣзъ на стоящата година:

Крайтъ на Май ще е дъжделивъ и студенъ; денътъ 27 ще бѣде критически за растевитѣ на третия градусъ.

Първата недѣля на Юний ще бѣде дъждовита, сѣ сравнително студено врѣме. Шестия денъ ще е критически за първия градусъ. Възможно е въ този денъ да вали снѣгъ на планинатѣ. Послѣ ще настѣли сухо врѣме, сѣ вѣтрове. 21-я денъ ще е критически за 3°. До края ще е студено и вѣтровито.

Началото на Юний ще е по-студено, отъ друга година. По планинатѣ ще вали снѣгъ, а въ срѣдата на мѣсеца ще има вѣтрове, особено въ Алпийтѣ. Слѣдъ това ще настѣни хладно врѣме. 20-я денъ ще е сѣщо критически за 3. Къмъ края врѣмето ще се стопли.

Прѣзъ първата половина на Августъ ще бѣде умѣрено топло, къмъ 10 число може да се очаква проливенъ дъждъ и ще настѣни послѣ добро врѣме, а къмъ края вѣтровито сѣ дъждъ.

Жена—скакалецъ. Въ столицата, на и въ много градове изъ провинцията, велосипеда влѣзе на мода. На него вѣдатъ не само мъжете и дѣцата, но и женитѣ.

Звѣчера, напригѣръ, срѣщамъ край града една дѣлга редица отъ жени коловѣзачки. Сирѣхъ се, гледамъ, на си думамъ:

Недай Боже да се вѣведе въ мода между селскитѣ жени тоя проклѣто дѣвоцско кодело! Въ България жена нѣма да остане, ще ни напустѣнатъ и избѣгатъ.

И да си вѣдѣтъ нашитѣ жени на Сопотски велосипеда, за да не ги отнесе дѣвоцското кодело въ нѣкоя дѣлечка земя, дѣто женитѣ сами си тѣчатъ дрѣхитѣ и сами си шийтѣ шанкитѣ!

На дърво безъ корень и на кодело безъ катранъ се не качвай, на ти си му е!

Имало давностъ и въ политиката. Знайтѣ читателитѣ ни, че когато вѣкоя си не дѣри паритѣ който е далъ нѣкому, 15 години, той губи правото да си дѣри слѣдъ 15 години. Звѣчера въ сѣбота, г-нъ Даневъ заяви, че сѣщото било и въ политиката. Една партия като стои 15 години въ опозиция, губила мѣрата за държавнитѣ нужди, изгубвала, сѣ други думи, бузолата, и за това ставала некадѣрца да изгуби онова, който общава. Колько нещастни сѣ тогава двата фактори—вѣзвѣтъ и народътъ, дѣто не сѣ знаели, че принципитѣ за давността еднакво важи и за политиката и за държавничеството, та сѣ се издѣтали и повѣрили властѣта на хора, които по давностъ сѣ изгубили мѣрката за държавнатѣ нужди у насъ и сега трѣбва да се учатъ отъново на всичко, каквито сѣ панковититѣ!

Защо не провѣрватъ изборитѣ? Макаръ да се измениаха 22 дена отъ когато е отворена камарата, но по настояване на правителството до сега сѣ провѣрени едзамъ половината отъ народнитѣ прѣдставители, останалитѣ изборни книжа се криятъ по чезмеджетата на правител-

ственитѣ депутати. Едно писмо на прочутия Герчо Ранчовъ, обяснява причината по който Цанковититѣ глѣдатъ да отлагатъ провѣрката на опозиционитѣ или неблагонадежнитѣ избори. Г. Герчо Ранчовъ, е една важна птица въ Шуменъ. Той е единъ интименъ приятелъ на министра на Просвѣщенieto и беше правителственъ кандидатъ въ Османъ-Пазарска околия. По своето общественно положение, отгличилъ се е още въ окупация. За да го искаратъ изъ уранитѣ въ послѣднитѣ избори. Нѣколко министри ходиха да агитиратъ за негова полза и цѣлата администрация бѣ на кракъ въ продължение на цѣль мѣсець. Но като не можахъ сѣ всичкитѣ тия срѣдства да побѣдятъ упорството на Османъ-Пазарчани, г. Ранчовъ е намерилъ другъ лесенъ способъ да стане депутатъ. Писалъ е писмо до г-на Доспатски да настои прѣдъ Даневъ и прѣдъ по-зхбатитѣ правителствени депутати за непрѣмненото касиране на Османъ-Пазарския избори Ето и самото писмо, в. „Н. В. ГЕРЧО РАНЧЕВЪ Шуменъ, 8 Май 1902 г. адвокатъ — Шуменъ.

Доспатски.

„Ще настоямъ прѣдъ Данева и прѣдъ по-зхбѣтитѣ наши приятели—депутати, за непрѣмненото касиране Османъ-Пазарскитѣ избори. Тоя желание не е такава мое, колкото желанието на Кесима и на Османъ-Пазарското мюсюлманско население.

Нищо повече: ще убедимъ и другаритѣ си депутати турци, да гласуватъ за касирането му а ведно сѣ тѣхъ да изоритѣ Даневу. Вчера Кесима нарочно по тоя вѣростъ шѣва у дома.

Узнай отъ Д-ръ Галова и ми пиши, за кой денъ отъ мѣсеца мисли да докладва Османъ-Пазарскитѣ избори.

Азъ ще дойда въ София къмъ 16-и того.

Понеже 18-я Май приближава, напощи на Христа (това е за Христа Тодоровъ министру на просвѣщенieto б. р.) да изоритѣ министру Радеву да помѣсти въ списѣкитѣ за помилване и Мѣтшица. Ние бѣхме уредили съ младши секретаръ така, че се имаме прѣжда отъ особени годотайства прѣдъ Радева сѣм; по за нещастие, той миналъ на друга служба, та всичко по тоя наредѣно се разстрои. Гледай да не забравитѣ тая.

Чакамъ съ шѣра поща отговоритѣ ти.

Съ поздѣвъ: Г. Ранчевъ“.

По тоя писмо на прочутия Герчо Ранчевъ не се касае само съ касиране на избори. Въ него се опредѣля и кои прѣстѣпници трѣбва да помиава Негово Царско Всочество Кнзая на своя рожденъ денъ. Нѣма съмнение, че бившия Шуменски адвокатъ, а сега министеръ на просвѣщенieto, г. Христо Тодоровъ интимниятѣ приятелъ на Герча ще познава отъ близу тѣя Мѣтшицъ и ще знае истинскитѣ причини, за да бѣде той прѣдставенъ на Княжеската милостъ. Работата е била даже наредѣна, но едно прѣмѣстване на надлѣжния чиновникъ и е побъркала. Но щомъ е напоменено на г. Христа, то нѣма съмнение че и Мѣтшицъ ще бѣде помиава на княжеския празникъ. Тоя писмо на Герчо Ранчевъ е толкова важно, щото ще се повѣрнемъ върху него.

„а. Миръ“

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

XIV Засѣдание.

Отворено на 10 май въ 3 ч. 10 м. подиръ обѣдъ отъ подирѣседателя Ан. Франга.

Разискване по интерпелацията за Фирмилиановия въпросъ.

Д-ръ Н. Геннадиевъ иска г. м-ръ Даневъ да му отговори на интерпелацията.

М-ръ Прѣдседателя Д-ръ Даневъ раздѣля интерпелацията на Д-ръ Н. Геннадиевъ на двѣ части: 1) Какви постѣпки е направилъ министерството и какво е рѣшило да направи за осуетяване рѣкопологаниято на Фирмилиана, и 2) министерството да обнародва една синя книга по размѣненитѣ сѣ Турция ноти по този въпросъ.

На второто запитване отговаря, че не е въ интереса на България да се обнародватъ размѣненитѣ ноти.

И. Каравеловъ: А въ едно закрито засѣдание не можатъ ли да се кажатъ?

М-ръ Прѣдс. Д-ръ Даневъ е съгласенъ въ едно закрито засѣдание, но пакъ знае че тай-

вата няма да бъде спасена. На първото запитване, в. д-ръ Даневъ отговори, че правителството изпълнило своя дългъ, като се е отнесло къмъ когото тръбвало и мисли че съ това си изпълнило дългъ.

Д-ръ Н. Геннадиевъ заявява, че останалъ изненаданъ отъ отговора на м-ръ председателя. Съгласенъ е съ г. Каравелова, да се съобщи кореспонденцията въ едно тайно заседание, обаче и това се отказва. Г-нъ Геннадиевъ предлага на министерството да се съобщатъ нотитъ поне на шефоветъ на партиитъ, но отъ министерската маса не му се отговори нищо.

М-ръ Председателя Д-ръ Даневъ заяви, че министерството изпълнило дългъ си, като протестираше на време, а каква постановка е направено, не може да се внуша въ подробности.

П. Каравеловъ като изтъква, че въ тъй-настойтелното поведение на Сърбия да се р-коноложи Фирминиянъ съглежда бъдещето при-съединяване на Скопие къмъ Сърбия, настоява да види размъненитъ ноти на правителството по тоя въпросъ, за да се убеди, че то е изпълнило дългъ си.

М-ръ Председателя Д-ръ Даневъ заяви, че няма да покаже документитъ.

М. Таковъ: „Защото сте дали съгласието си. Ние имаме положителни свѣдѣния че не сте изпълнили дългъ си“. Вдига се шумъ, голямо вълнение между болшинството. Отпиратъ се въ шума обидни думи.

Н. Геннадиевъ къмъ болшинството: „Председателство сте извършили!...“

Д. Цанковъ: Я дигнете заседанието...

П. Каравеловъ предлага да се приеме дневен редъ: Народното Събрание упълномощава правителството да поддържа Екзархията.

М-ръ Председателя Д. Даневъ не допуша което и да било българско правителство да се съгласи на дълга на Македония. Не се съгласява да се вотира дневен редъ, защото съглежда жаалание да се бламира правителството.

Вдига се повторно голямъ шумъ, вълнение между представителитъ. М. Таковъ отива къмъ трибуната да говори. Т. Начевъ предлага да не го слушатъ, вълнението продължава, председателствуваниятъ не може да въздори тишината.

М. Таковъ заявява, че иматъ едно писмо отъ Екзархията, въ което се казва че правителството не е направило енергически постъпки за осуетяване р-конолагането. (Гласове: Отъ кого е писмото!) Не може да каже, както не казва и министерството своитъ ноти, обаче на м-ръ Д-ръ Даневъ ще каже. Ако м-ръ Председателя не се съгласява да приеме дневния редъ на г. Каравелова, то нека предложатъ свой. Прадето било вече издадено, но още може да се осуети р-конолагането.

М-ръ Председателя Д-ръ Даневъ предлага да се продължи заседанието, понеже бѣ 8 ч., до свършване на дебатитъ.

Д. Цанковъ: Най-добръ е да се мисне на дневен редъ.

Председателствуваниятъ съобщи, че имало записани 6 души да говорятъ.

Събраниято не прие да се продължи по-късно заседанието, затова се вдигна въ 8 ч. 10 м. вечерта.

XVI Засѣдание.

Отворено на 14 май въ 2 ч. 35 м. подиръ гласитъ отъ подирпредседателя г. Ан. Фрагя.

Разискване по отговора на тронното слово.

По отговора на тронното слово поиска думата да говори Г-нъ Т. Теодоровъ но се повдигна шумъ въ Събраниято и се оспорваше въ правото му да говори, понеже въ сѣдното заседание билъ отстъпилъ думата си на г. Гешевъ. Противъ говориха: министръ Любкановъ, Пав. Воденчаровъ и Т. Начевъ, а на—Д. Петковъ; най-послѣ прѣдседат. му даде думата, защото нѣмаше още рѣшение отъ Народ. Събрание за прѣвръщане дебатитъ.

Т. Теодоровъ е на мнѣние, че при послѣднитъ избори нѣмало такава свобода, каквато прѣдвиздаатъ нашитъ закони, били сравнително по добри отъ миналитъ, нѣмало убийства, но пъкъ правителството прибѣгнало до всички ови сръдства, които могатъ да направятъ изборитъ несвободни: разтурило съ партизанска цѣлъ общинитъ. (Тукъ се повдига голямъ шумъ въ Събраниято, представителитъ отъ болшинството и

народняцитъ се каратъ. Г. г. Ем. Начевъ и Петръ Пенчевъ си отпиратъ взаимни нападки, най-послѣ се схващатъ и щѣха да се биятъ, ако други прѣдставители не бѣха се намѣсили да ги смиратъ, но шумътъ продължава). Г. Теодоровъ забѣлзва, че много общини били разтурени по настояването на правителственитъ кандидати (Повдигна се още по-голямъ шумъ, г. Урумовъ говори заканително къмъ г. Теодоровъ). Промѣнили центроветъ на севититъ, нераздавали избирателнитъ карти. Осжда правителството, че не внесло до сега бюджета на събраниято, това съставлявало нарушение на конституцията.

Ин. Сакжзовъ осжда правителството, че не опрѣдѣлило коя частъ именно отъ програмата на прогр.-либералната партия мисли да прилага; понеже м-ръ прѣдседателтъ не далъ директива за дѣятелността на събраниято, то социалистическата група съдѣя необходимо да се укажатъ както общитъ възгледи по нашитъ закони, така и сръдствата, които трѣбва да се зематъ за прѣмахване недостатъцитъ имъ, г. Сакжзовъ разглежда вътрѣшното управление на страната отъ 87 г. насамъ и характеризира стамболовия режимъ съ отстъпнието на народно прѣдставителство: стоилова режимъ създаде всички ови насили по изборитъ, които се вършатъ и сега, а режима на Радославова туритъ край на насилническитъ избори; изборитъ на генералъ Петровъ, доплатителитъ на коалиционното м-ство и тия на сегашното изражаватъ вече до нейдѣ народната воля, обаче за да се обезпечи свободното изказване волята на народа трѣбва да станатъ прѣобразования въ управлението, да се отнеме отъ м-ра на вътрѣшнитъ дѣла позицията и се повѣри на общинитъ, на сѣдницата; да се отнеме на централната властъ правото да разполага съ чиновничеството; да се видоизмени избирателния законъ; да се въведе пропорционалната избирателна система, която е прѣдвидена и въ програмата на прогресивно-либералната партия; — при горнитъ мѣропрития само още можемъ да имаме независима камара, която да изражава волята на народа, да бѣде центръ около който се движи българския държавенъ животъ, която ще може да ограничава изпълнителната властъ—държавния глава и правителството. Г-нъ Сакжзовъ настоява да се демократизира управлението на нашата страна, да се даде прѣдимство до самоуправлението на общинитъ и общински съвети; прѣпоръчва създаването на околийски съвети, дѣто да се сръдоточи финансовата, полицейската и стопанска частъ. Нека да се децентрализира работата въ управлението чиновничитъ сами да носятъ отговорността за своитъ дѣйствиа, а не да се вриятъ задъ гърба на своитъ м-ри. Да се направятъ реформи въ министерството щото вътка частъ да функционира само по себе си.

Юр. Теодоровъ не одобрява дѣйствиата на правителството да произвежда изборитъ: осжда министритъ за тѣхнитъ агитации дори по селата. Лошото финансово положение на страната казва, че само съ земъ не може да се прѣмахне, а се изнеква дѣйствително уравновесятъ бюджетъ.

Прѣпоръчва на правителството да прѣдприеме редъ мѣропрития по всички отрасли по държавното управление.

Засѣданието се вдигна въ 8¹/₂ ч. вечерта, като се опрѣдѣли дневен редъ за сръда: говорено на министритъ по отговора на тронното слово.

КНИЖНИНА

Получиха се въ редакцията ни:

1. „Лѣсовъдска бирка“, мѣсечно списание, издава „Лѣсовническа дружба“, Софий Придворна печатница съ съдържанието:

1). Кой отъ лѣсоустройственитъ способи е за прѣдпочигане при устройството на нашитъ гори.

2). Пролѣтни козури.

3). Най-нови изслѣдания за влиянието на горитъ върху земледѣланието и климата.

4). Чамова гора.

5). Разни.

II. Наръчна книга по ветеринарската медицина за скоговѣдитъ отъ г. г. Д-ръ Ст. К. Тюлевъ и Д-ръ Нв. Взадовъ, Добричъ, печатница Добруджа съ съдържанието:

1). Чума по рогатия добиткъ. 2) Тетаносъ дружа, 3) Холера по кокошкитъ, 4). Индуенца, 5). Прилепчива плевро-пнеумония по едря рогатъ добиткъ, 6). Моръ по овцитъ (черна клика), 7). Власъ по шлетата.

ГІ Двдесетий вѣкъ списание за наука, философия и педагогия, редакторъ А. Кръстевъ—Декември и Януарий (книга 9 и 10) Вратца, печатница М. Богдановъ, съ съдържанието:

1). Уводъ къмъ списанието, 2). Научно-философски отдѣлъ, 3) Педагогически отдѣлъ, 4). Критика, 5) Рѣчникъ на научно-философски термени и понятия, 6). Библиография.

IV. Илюстрирано дѣтско списание „Трудолюбие“ год. II (1902). Годшната му цѣна е 150 лева, винаги прѣдплатени. Абонамента е годишенъ и се счита отъ 1 Януарий. Новитъ абонати получаватъ всичкитъ издѣлани книжки съ поларжцитъ имъ.

Абониране за списанието „Трудолюбие“ се приема и чрезъ телеграфо-пощенскитъ станции. Адресъ: М. Георгиевъ—Луковитъ.

V. Българка. Мѣсечно илюстрирано списание. Год. V. Редакторъ: А. П. Кърповска и П. С. Кърповски. Годшна цѣна 2 л. 50 ст. за България и 3 лева за странство. Необходимо за всички, най-вече за г-жи и г-ци домакински, учители и ученици. Абонирането става само въ прѣдплата и направо въ печатницата на Драголъ Мичевъ въ гр. Ловечъ и въ всичкитъ телеграфо-пощенски станции въ князството и странство.

VI. „Здравие“ популярно-медицинско списание. Излиза въ сръдата на всѣки мѣсець, въ книжки отъ по 4 коли голѣма 8^о

То ще дава на читателитъ си статии и свѣдѣния по разнитъ клонове на популярната медицина, хигиена и санитария, които ще осветляватъ всички въпроси по запазване човѣшкото здравие.

Освѣтъ това, въ течение на годшната абонацитъ ще получатъ и четри безплатни премии (всѣки три мѣсеца по една), състоящи отъ по 6—8 печатни коли, а именно:

1). Настинката, отъ академичка княза Р. Тарханова; 2). Хигиена на храненето, отъ Д-ръ Б. Шанире; 3). Три лоши навици, алкохолизмътъ, онанизмътъ и пушенето тютюнъ), като обществено зло, отъ Д-ръ Л. Ляховски и 4). Тѣлеснитъ упражнения и тѣхното значение за здравнето (съ 20 рисунки въ текста), отъ Професоръ Р. Цандеръ.

Въ списанието ще взематъ участие, като сътрудници у г-да дѣкаритъ: Вагевъ, Съриковъ, Тончевъ, Драмовъ, Камбосевъ, Голѣмановъ и др. Годшната цѣна на списанието е само 6 л. които могатъ да се платятъ и на 2 пъти: 3 л. при записването и 3 лева слѣдъ получаване на V-та книжка.

Начинътъ на абонирането е сега съвсѣмъ улесненъ: въ пощ. станции се визси, отъ точно опрѣдѣленъ адресъ, сумата 3 или 6 лева, за да се издаде пощенски записъ за редакцията на „Здравие“ въ Видинъ. Писма могатъ да не се пишатъ.

Есничко, що се отнася до списанието, се изпраща до печатницата на Д. С. Базевъ въ Видинъ.

„Домакинство“ е името на практическото илюстрирано списание, което отъ 1-й Априлъ излиза веднажъ въ мѣсеца. Съ жми научени взети изъ практиката и пояснявани съ нуждитъ картинки въ текста, то сѣе ония познания, безъ които много работи въ българското домакинство и въ градъ и въ село, и при учителни и при земледѣлци, и при търговецъ и при чиновника, и въ училището и въ общината сж останали безъ усилъ и безъ оная полза, които тѣ дѣйствително бихж дали, ако се умѣеше.

„Домакинство“ струва само 1 л. 20 стот., до 31 Декември т. г.; а който записе и внесе прѣдплатата за 5 души получава едно течение даромъ.

Редакцията вѣрва, че ждѣния за таква четиво български домакинъ, ще подкрѣпи „Домакинство“ и ще побърза да испрати абонамента му до Редакцията въ Софий, ул. „Леге“, № 15.

Печатница на Хр. Н. Войничковъ

Отговорен редакторъ С. И. Динковъ